

MERENKULKUHALITUKSEN TIEDOTUSLEHTI

15.10.1987

Helsinki

No 14/87

MARPOL 73/78-SOPIMUS JA ALUSJÄTEASETUS

Kansainvälisen yleissopimuksen alusten aiheuttaman veden pilaantumisen ehkäisemisestä (MARPOL 73/78, Sops 51/83), oli 1.3.1987 mennessä ratifioinut 43 valtiota, joilla on 79,9 % maailman kauppalaivastosta. Tässä joukossa ovat kaikki huomattavimmat merenkulkumaat.

Alkuperäiseen MARPOL 73/78-sopimukseen perustuva aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annettu asetusta (746/83) (alusjäteasetus) annettiin 16 päivänä syyskuuta 1983. Kansainvälinen merenkulkujärjestö IMO hyväksyi syyskuussa 1984 muutoksia MARPOL 73/78-sopimuksen liite I:een (öljy). Muutokset ovat tulleet voimaan 20 päivänä joulukuuta 1985 annetulla asetuksella (1025/85).

MARPOL 73/78-sopimuksen liite II (kemikaalien kuljetusta koskevat määräykset) tuli kansainvälisesti voimaan 6.4.1987. Tämän sopimuksen perusteella muutettu alusjäteasetuksen 3. luku saatettiin Suomessa voimaan 20 päivänä maaliskuuta 1987 annetulla asetuksella (324/87).

Tämän tiedotuslehden liitteenä on alusjäteasetus nyt voimassa olevassa muodossa.

Tämä tiedotuslehti korvaa merenkulkuhallituksen tiedotuslehden nro 5/1.7.1986.

Merenkulkuosaston päällikkö
merenkulkuneuvos

Heikki Valkonen

Yli-insinööri

Seppo Hildén

KD 2407/87/101

ISSN 0430-5345

MERENKULKUHALITUKSEN KARTTAPAINO
HELSINKI 1987

A s e t u s

aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä

Kauppa- ja teollisuusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetun lain (300/79) nojalla:

1 § (20.3.1987/324)

Määritelmiä

Aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annettua lakia (300/79), jäljempänä alusjätelaki, ja tätä asetusta sovellettaessa tarkoitetaan:

1) **aluksella** jokaista vesikulkuneuvoa mukaanluettuina kantosii-pialukset, ilmatyynyalukset, vedenalaiset alukset ja kelluvat alukset sekä kiinteät ja kelluvat alustat;

2) **öljysäiliöaluksella** alusta, jonka lastitilat on rakennettu tai muunnettu pääasiassa öljyn kuljettamiseen irtolastina, mukaanluettuina yhdistelmäalukset sekä kemikaalisäiliöalukset silloin kun ne kuljettavat öljyä irtolastina;

3) **raakaöljysäiliöaluksella** öljysäiliöalusta, jota käytetään raakaöljyn kuljettamiseen;

4) **öljytuotesäiliöaluksella** öljysäiliöalusta, jota käytetään muiden öljyjen kuin raakaöljyn kuljettamiseen;

5) **kemikaalisäiliöaluksella** alusta, jonka lastitilat on rakennettu tai muunnettu pääasiassa vaarallisen nestemäisen aineen kuljettamiseen irtolastina, mukaanluettuina öljysäiliöalukset silloin kun ne kuljettavat vaarallista nestemäistä ainetta irtolastina;

6) **uudella aluksella** alusta:

a) jonka rakennussopimus on tehty vuoden 1975 joulukuun 31 päivän jälkeen; tai

b) milloin rakennussopimusta ei ole, jonka köli on laskettu tai joka oli samankaltaisessa rakennusvaiheessa vuoden 1976 kesäkuun 30 päivän jälkeen; tai

c) joka on luovutettu vuoden 1979 joulukuun 31 päivän jälkeen; tai

d) jolle on suoritettu oleellinen muutos, josta on tehty sopimus vuoden 1975 joulukuun 31 päivän jälkeen tai milloin sopimusta ei ole, jonka työt on aloitettu vuoden 1976 kesäkuun 30 päivän jälkeen tai saatettu loppuun vuoden 1979 joulukuun 31 päivän jälkeen; tai

e) joka ulkomailta käytettynä ostettuna liitetään Suomen kauppalaivastoon vuoden 1983 syyskuun 21 päivän jälkeen;

7) **olemassa olevalla aluksella** alusta, joka ei ole uusi alus;

8) **uudella öljysäiliöaluksella** öljysäiliöalusta:

a) jonka rakennussopimus on tehty vuoden 1979 kesäkuun 1 päivän jälkeen; tai

b) milloin rakennussopimusta ei ole, jonka köli on laskettu tai joka oli samankaltaisessa rakennusvaiheessa vuoden 1980 tammikuun 1 päivän jälkeen; tai

c) joka on luovutettu vuoden 1982 kesäkuun 1 päivän jälkeen; tai

d) jolle on suoritettu oleellinen muutos, josta on tehty sopimus vuoden 1979 kesäkuun 1 päivän jälkeen tai milloin sopimusta ei ole, jonka työt on aloitettu vuoden 1980 tammikuun 1 päivän

jälkeen tai saatettu loppuun vuoden 1982 kesäkuun 1 päivän jälkeen;

9) olemassa olevalla öljysäiliöaluksella öljysäiliöalusta, joka ei ole uusi öljysäiliöalus;

10) uudella kemikaalisäiliöaluksella kemikaalisäiliöalusta, jonka köli on laskettu tai joka oli samankaltaisessa rakennusvaiheessa vuoden 1986 kesäkuun 30 päivän jälkeen tai jos on kysessä muun aluksen muuttaminen kemikaalisäiliöalukseksi, jonka muutostyö on aloitettu mainitun päivämäärän jälkeen;

11) olemassa olevalla kemikaalisäiliöaluksella kemikaalisäiliöalusta, joka ei ole uusi kemikaalisäiliöalus;

12) oleellisella muutoksella olemassa olevan aluksen sellaista muuta muutostyötä kuin olemassa olevan öljysäiliöaluksen muuttamista vastaamaan 13-16 §:n säännöksiä:

a) joka merkittävästi muuttaa aluksen päämittoja tai lastinottokykyä; tai

b) joka muuttaa aluksen käyttötarkoitusta; tai

c) jonka tarkoituksena on merkittävästi pidentää aluksen ikää; tai

d) joka muuten muuttaa alusta siten, että, jos se olisi uusi alus, sitä koskisivat sellaiset tämän asetuksen säännökset, jotka eivät sitä olemassa olevana aluksena koske;

13) bruttovetoisuudella alukselle annetusta mittakirjasta ilmenevää suurinta vetoisuutta sellaisena kuin se on määritelty yhdenmukaisesta aluksenmittausjärjestelmästä vuonna 1947 tehdyssä yleissopimuksessa; jos aluksella on vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen (SopS 31/82) mukainen bruttovetoisuus, merenkulkuhallitus ratkaisee, mitä bruttovetoisuuden tonnimäärää mittakirjassa ilmoitettu vetoisuus vastaa;

14) kuollutpainolla (DW) aluksen uppouman (vedessä, jonka ominaispaino on 1,025 ja lastivesiviivalla, joka vastaa kesälasti-viivaa) ja kevytpainon välistä erotusta metrisinä tonneina;

15) kevytpainolla aluksen uppoumaa metrisinä tonneina ilman lastia, polttoainetta, voiteluainetta, vesipainolastia ja makeaa vettä ja säiliöissä olevaa laitteiden syöttövettä, kuluvia varastoja, matkustajia ja laivahenkilökuntaa sekä heidän tavaroitaan;

16) puhtaalla painolastilla painolastia, joka on niin puhdasta, ettei öljystä aluksen paikalla ollessakaan jäisi puhtaan, tyyneen veden pinnalle kirkkaana päivänä näkyvää jälkeä; jos alus tyhjentää tällaista painolastivettä merenkulkuhallituksen hyväksymän valvontajärjestelmän kautta, saa poistoveden öljypitoisuus olla enintään 15 miljoonasosaa, missä tapauksessa valvontajärjestelmään perustuvat todisteet ovat ratkaisevia näkyvien jälkien olemassaolosta riippumatta; asetuksen 3. luvussa puhtaalla painolastilla kuitenkin tarkoitetaan painolastia sellaisissa säiliöissä, joka on 3. luvun mukaisesti perusteellisesti puhdistettu ja tyhjennetty jätteistä sen jälkeen, kun siinä viimeksi on kuljetettu vaarallista nestemäistä ainetta;

17) erillisellä painolastilla sellaiseen aluksen säiliöön johdettua painolastivettä, joka on täysin erillään lasti- ja polttoöljyjärjestelmistä ja joka on pysyvästi varattu painolastin kuljettamiseen tai sellaisen painolastin tai lastin kuljettamiseen, joka ei ole vahingollista ainetta;

18) Itämeren alueella varsinaista Itämerta, Pohjanlahtea ja Suomenlahtea sekä Itämeren sisäntuloväylää, jonka rajana on Skagenin leveysaste 57°44,8' P Skagerrakissa, lukuunottamatta valtioiden sisäisiä aluevesiä;

19) muilla erikoisalueilla Välimerä, Mustaa merta, Punaista merta ja Persian lahtea, joista tarkoitetaan:

a) Välimerellä varsinaista Välimerä lahtineen ja sisämerineen; raja Välimeren ja Mustan meren välillä on leveysaste 41° P

ja lännessä Gibraltarin salmet pituusasteeltaan 5°36' L;

b) Mustalla merellä varsinaista Mustaa merta; raja Mustan meren ja Välimeren välillä on leveysaste 41° P;

c) Punaisella merellä varsinaista Punaista merta mukaan lukien Suezin ja Aqaban lahdet; eteläisenä rajana on Ras si Ane'n (12°8,5' P, 43°19,6' I) ja Husn Murad'in (12°40,4' P, 43°30,2' I) välinen loksodromi; ja

d) Persian lahdella Ras al Hadd'in (22°30' P, 59°48' I) ja Ras al Fasteh'in (25°04' P, 61°25' I) välisen loksodromin luoteispuolella olevaa merialuetta;

20) **öljyllä** kivennäisöljyä kaikissa muodoissaan, raakaöljy, polttoöljy, öljyliete, öljyjäte ja jalostetut tuotteet mukaanluettuina;

21) **öljypitoisella seoksella**, seosta, joka sisältää öljyä;

22) **raakaöljyllä** kaikkia luonnosta saatavia nestemäisiä hiilivetyseoksia, myös kuljetusta varten käsiteltyinä;

23) **pysyvällä öljyllä** raakaöljyä, raskasta poltto- ja diesel-öljyä, voiteluöljyä ja muita pysyvyydeltään näihin verrattavia öljytuotteita sekä öljyjätteitä;

24) **kevyellä öljyllä** bensiniä, petroolia ja muita näihin verrattavia öljytuotteita;

25) **vaarallisella nestemäisellä aineella** ainetta, joka veteen joutuessaan ravintoketjuun kasautumalla tai myrkyllisyytensä vuoksi aiheuttaa vahinkoa meren elämälle tai ihmisen terveydelle tai aiheuttaa sakkua meren pohjalle kuluttaen runsaasti happea tahi aiheuttaa makuvirheitä merestä saatavaan ravintoon taikka pysyvyytensä ja häiritsevien ominaisuuksiensa vuoksi oleellisesti vähentää veden tai rantojen virkistyskäyttöarvoa;

26) **nestemäisellä aineella** nestettä, jonka höyrönpaine 37,8°C lämpötilassa on enintään 2,8 bar;

27) **korkean viskositeetin omaavalla aineella:**

a) luokkaan B kuuluvaa vaarallista nestemäistä ainetta, jonka viskositeetti purkauslämpötilassa ei alita 25 millipascalsekuntia (mPa.s); tai

b) luokkaan C kuuluvaa vaarallista nestemäistä ainetta, jonka viskositeetti purkauslämpötilassa ei alita 25 millipascalsekuntia ja joka puretaan Suomen vesialueella tai Itämeren taikka Mustan meren alueella; tai

c) luokkaan C kuuluvaa vaarallista nestemäistä ainetta, jonka viskositeetti purkauslämpötilassa ei alita 60 millipascalsekuntia ja joka puretaan edellä b kohdassa mainittujen alueiden ulkopuolella;

28) **jähmettyvällä aineella** vaarallista nestemäistä ainetta

a) jonka sulamispiste on alle 15°C ja joka purkaushetkellä on lämpötilassa joka ei ylitä 5°C sulamispistettä tai

b) jonka sulamispiste on 15°C tai yli ja joka purkaushetkellä on lämpötilassa, joka ei ylitä 10°C sulamispistettä;

29) **käymäläjätevedellä** käymälöistä, pisoaareista ja WC-lattiakaivoista peräisin olevia jätevesiä ja muita jätteitä, lääkin-tätilojen pesualtaista, kylpyammeista ja lattiakaivoista peräisin olevia jätevesiä, tyhjennyksiä tiloista, joissa on eläviä eläimiä, sekä muita jätevesiä, jotka on sekoitettu edellisten kanssa;

30) **käsiteltyllä käymäläjätevedellä** käymäläjätevettä, joka on käsitelty merenkulkuhallituksen hyväksymässä käsittelylaitteistossa;

31) **kiinteällä jätteellä** sellaista ruoka- ja kotitalousjätettä ja muuta vastaavaa jätettä, tuoreita kaloja ja niiden osia lukuunottamatta, jota syntyy aluksen tavanomaisen toiminnan aikana ja jota on jatkuvasti tai aika ajoin hävitettävä; sekä

32) **vahingollisella aineella** öljyä, vaarallista nestemäistä ainetta, käymäläjätevettä ja kiinteää jätettä; jos vahingolliseen

aineeseen on sekoitettu muuta ainetta, pidetään myös näiden aineiden seosta vahingollisena aineena.

2 §
Soveltaminen

Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin aluksiin, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Tämän asetuksen 2 luvun öljysäiliöaluksia koskevia rakenteellisia säännöksiä sovelletaan merenkulkuhallituksen tarkemmin määräämällä tavalla myös sellaiseen muuhun alukseen kuin öljysäiliöalukseen, joka on rakennettu kuljettamaan ja joka kuljettaa enemmän kuin 200 tonnia öljylastia irtolastina.

Tätä asetusta ei sovelleta puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen aluksiin, ellei niitä käytetä yleisessä liikenteessä kuljettamaan matkustajia tai lastia.

2 luku

Öljy

3 §
Öljyn päästökielto

Öljyn tai öljypitoisen seoksen päästäminen veteen suomalaisesta aluksesta on 4 ja 5 §:ssä säädetyn poikkeuksin kielletty myös Suomen vesialueen ulkopuolella.

4 §
Öljyn päästäminen Itämeren alueella ja muilla erikoisalueilla

Itämeren alueella ja muilla erikoisalueilla olevasta, brutto-vetoisuudeltaan alle 400 rekisteritonnin aluksesta, joka ei ole öljysäiliöalus, saa päästää veteen öljypitoista seosta:

1) jollei laimentamattoman seoksen öljypitoisuus ylitä 15:tä miljoonasosaa; tai

2) jos seoksen öljypitoisuus ei ylitä 100:aa miljoonasosaa ja seoksen veteen päästäminen tapahtuu reitillään kulkevasta aluksesta niin etäällä lähimmästä maasta kuin on mahdollista, kuitenkin vähintään 12 meripeninkulman etäisyydellä.

Itämeren alueella ja muilla erikoisalueilla reitillään kulkevasta aluksesta saa koneistotiloista päästää veteen käsiteltyä öljypitoista seosta:

1) jollei öljypitoinen seos ole peräisin lastipumppuhuoneista;

2) jollei öljylastin jäännöksiä ole sekoitettu öljypitoisen seoksen kanssa;

3) jollei laimentamattoman seoksen öljypitoisuus ylitä 15:tä miljoonasosaa; sekä

4) jos aluksella on käytössä öljynerotuslaitteisto ja tehokas suodatinlaitteisto tai vastaava merenkulkuhallituksen hyväksymä järjestelmä, josta veteen pääsevän seoksen öljypitoisuus ei ylitä 15:tä miljoonasosaa sekä johon on liitetty mainitun öljypitoisuusrajan ylityksen ilmaiseva hälytint ja tällä raja-arvolla toimiva automaattinen tyhjennyksen pysäytinlaitteisto.

Itämeren alueella ja muilla erikoisalueilla saa lisäksi öljysäiliöaluksen lastisäiliöstä päästää veteen puhdasta painolastia.

5 §

Öljyn päästäminen Itämeren alueen ja muiden erikoisalueiden ulkopuolella

Itämeren alueen ja muiden erikoisalueiden ulkopuolella aavalla merellä saa:

1) reitillään kulkevasta aluksesta, joka ei ole öljysäiliö-
alus, päästää veteen merenkulkuhallituksen hyväksymän käsittely-
ja valvontalaitteiston kautta öljypitoista seosta, jonka öljypi-
toisuus ilman laimennusta ei ylitä 15:tä miljoonasosaa tai jonka
öljypitoisuus ei ylitä 100:aa miljoonasosaa, jos seoksen päästämi-
nen veteen tapahtuu yli 12 meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä
maasta;

2) öljysäiliöaluksen koneistotiloista päästää veteen öljypi-
toista vuotovettä 1 kohdassa säädetyn rajoituksen, jos veteen
päästettävä öljypitoinen seos ei ole peräisin lastipumppuhuoneista
eikä sitä ole sekoitettu lastijäänteiden kanssa; (20.12.1985/1025)
sekä

3) painolastissa reitillään kulkevasta öljysäiliöaluksesta,
kun se on yli 50 meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä maasta,
päästää veteen merenkulkuhallituksen hyväksymän järjestelmän kautta
öljyä tai öljypitoista seosta, jos veteen pääsevän öljyn määrä ei
minään ajankohtana ole suurempi kuin 60 litraa aluksen kulkemaa
meripeninkulmaa kohden ja matkan aikana veteen päästetyn öljyn
määrä yhteensä on enintään 1/15 000 aluksen edellisen lastin
määrästä tai uudelle alukselle 1/30 000 aluksen edellisen lastin
määrästä.

Itämeren ja muiden erikoisalueiden ulkopuolella aavalla merellä
saa lisäksi öljysäiliöaluksen lastisäiliöistä päästää veteen
puhdasta painolastia.

Tätä pykälää sovellettaessa luetaan maaksi myös Australian
koillispuolella sijaitseva Iso valliriutta merenkulkuhallituksen
tarkemmin ilmoittamin rajoin.

6 §

Öljyn päästökielto Suomen vesialueella

Öljyn tai öljypitoisen seoksen päästäminen aluksesta veteen
on Suomen vesialueella kielletty.

Aluksissa, joiden bruttovetoisuus on vähintään 100 tonnia,
tulee olla riittävän tilava säiliö öljypitoisen veden varastoimi-
seksi myöhempää vastaanottolaitteisiin tapahtuvaa tyhjennystä
varten tai muu vastaava järjestelmä.

Aluksissa, joiden bruttovetoisuus on alle 100 tonnia, tulee
olla merenkulkuhallituksen hyväksymä järjestelmä 1 momentissa
tarkoitettuna päästökIELLON noudattamiseksi.

7 §

Kemikaalien lisääminen öljyyn

Missään 4 ja 5 §:ssä tarkoitettussa päästössä ei saa olla
kemikaaleja tai muita aineita, jotka on lisätty alusjätelain ja
tämän asetuksen säännösten sekä niiden nojalla annettujen määräys-
ten mukaisten päästörajoitusten kiertämiseksi.

8 §

Koneistotilan laitteistot

Suomalaisella öljysäiliöaluksella, jonka bruttovetoisuus on

vähintään 150 tonnia, sekä muulla suomalaisella aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 400 tonnia, on oltava aluksen pohjalle valuneessa vedessä olevan öljyn erottamiseksi 4 ja 5 §:ssä tarkoitettu laitteisto, tai aluksessa on muutoin oltava varmistettu, että aluksen pohjalle valunutta öljyä ei tyhjennetä alusjätelain tai tämän asetuksen vastaisesti.

Poltto- ja voiteluöljyn puhdistamisesta syntyneiden jätteiden varastoimiseksi on aluksella oltava riittävän kokoinen säiliö.

Bruttovetoisuudeltaan vähintään 10 000 tonnin aluksen tai muun aluksen, jolla on suuria määriä polttoainetta, tulee merenkulkuhallituksen määräämissä tapauksissa asentaa öljypitoisen veden tyhjennyksen valvontalaitteisto, joka myös tallentaa tiedot.

Edellä 1-3 momentissa, 4 ja 5 §:ssä sekä 6 §:n 2 momentissa tarkoitettun järjestelmän ja siihen liittyvien laitteistojen ja laitteiden tulee olla merenkulkuhallituksen hyväksymiä.

Suomalaisella öljysäiliöaluksella, jonka bruttovetoisuus on alle 150 tonnia, sekä muulla suomalaisella aluksella, jonka bruttovetoisuus on alle 400 tonnia, on oltava merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla varmistettu, että aluksen pohjalle valunutta öljyä ei tyhjennetä alusjätelain tai tämän asetuksen vastaisesti.

9 §

Painolastin kuljettaminen polttoainesäiliössä

Vesipainolastia saa kuljettaa polttoainesäiliössä ainoastaan, jollei aluksen vakavuutta pystytä muuten turvaamaan.

Jos painolastia joudutaan ottamaan polttoainesäiliöön, sitä saa tyhjentää veteen ainoastaan tämän asetuksen määräysten mukaisesti. Tällaisesta tyhjennyksestä on tehtävä asianmukainen merkintä 24 §:ssä tarkoitettuun öljypäiväkirjaan.

10 §

Öljyn kuljettaminen keulapiikissä

Öljyn kuljettaminen aluksen yhteentörmäyslaipion keulanpuoleisissa säiliöissä on kielletty.

11 §

Erilliset painolastisäiliöt

Jokaisen kuollutpainoltaan vähintään 20 000 tonnin uuden raakaöljysäiliöaluksen ja kuollutpainoltaan vähintään 30 000 tonnin uuden öljytuotesäiliöaluksen tulee olla varustettu erillisillä painolastisäiliöillä tämän pykälän vaatimusten mukaisesti.

Öljysäiliöaluksen kevytpainon ja erillisten painolastisäiliöiden tilavuuden yhteismäärän tulee olla sellainen, että syväys aluksen keskikohdalla on vähintään kaksi prosenttia aluksen pituudesta lisättyä kahdella metrillä. Aluksen viippaus perään ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 1,5 prosenttia pituudesta, ja potkurien on oltava täysin veden alla.

Tämän pykälän erillisiä painolastisäiliöitä koskevia säännöksiä sovellettaessa katsotaan kuollutpainoltaan vähintään 70 000 tonnin öljysäiliöalus uudeksi öljysäiliöalukseksi, jos se täyttää uuden aluksen määritelmän.

12 §

Painolastin kuljettaminen lastiöljysäiliössä

Vesipainolastin kuljettaminen lastiöljysäiliössä on sallittu vain, mikäli aluksen turvallisuutta ei muuten pystytä varmistamaan

tai merenkulkuhallitus on antanut siihen aluksen toiminnan erikoisluonteen vuoksi poikkeustapauksessa luvan. Uudessa kuollutpainoltaan vähintään 20 000 tonnin raakaöljysäiliöaluksessa saa lisäpainolastia ottaa vain sellaisiin lastisäiliöihin, jotka on peity 16 §:ssä tarkoitettulla raakaöljyjesjärjestelmällä. (20.12.1985/1025)

Jos lastiöljysäiliöihin joudutaan ottamaan painolastia, sitä saa tyhjentää veteen ainoastaan tämän asetuksen säännösten mukaisesti. Tällaisesta tyhjennyksestä on tehtävä merkintä 24 §:ssä tarkoitettuun öljypäiväkirjaan.

13 §

Olemassa olevia raakaöljysäiliöaluksia koskevat vaatimukset

Olemassa olevien kuollutpainoltaan vähintään 40 000 tonnin raakaöljysäiliöalusten tulee olla varustettuja erillisillä painolastisäiliöillä 11 §:n vaatimusten mukaisesti.

Vaihtoehtona 1 momentissa tarkoitetuille erillisille painolastiasäiliöille alus voi käyttää 16 §:n vaatimukset täyttävää raakaöljyjesjärjestelmää, jollei alusta ole tarkoitettu sellaisten raakaöljyjen kuljettamiseen, joille tämä järjestelmä ei sovi.

Vaihtoehtona 1 ja 2 momentissa mainituille järjestelmille alus voi väliaikaisesti käyttää 15 §:n vaatimukset täyttäviä puhtaalle painolastille varattuja lastisäiliöitä siten, että kuollutpainoltaan vähintään 70 000 tonnin alusten on vaihdettava 1 tai 2 momentissa mainittuihin menetelmiin viimeistään 2 päivänä lokakuuta 1985 sekä kuollutpainoltaan vähintään 40 000 mutta alle 70 000 tonnin aluksen on vaihdettava jompaankumpaan järjestelmään viimeistään 2 päivänä lokakuuta 1987.

14 §

Olemassa olevia öljytuotesäiliöaluksia koskevat vaatimukset

Olemassa olevien kuollutpainoltaan vähintään 40 000 tonnin öljytuotesäiliöalusten tulee olla varustettuja joko 11 §:n mukaisilla erillisillä painolastisäiliöillä tai 15 §:n mukaisilla puhtaalle painolastille varatuilla lastisäiliöillä.

15 §

Puhtaita painolastisäiliöitä koskevat määräykset

Puhtaalle painolastille varattujen lastisäiliöiden tilavuuden ja sijoituksen tulee olla sellainen, että alus täyttää 11 §:n syväys- ja viippausvaatimukset.

Puhtaalle painolastille varatuista lastisäiliöistä tyhjennettävän veden öljypitoisuuden valvomiseksi on tyhjennysputkistoon asennettava merenkulkuhallituksen hyväksymä öljypitoisuusmittari.

Puhtaalle painolastille varattujen lastisäiliöiden järjestelyn ja käytön tulee olla merenkulkuhallituksen ohjeiden mukainen. Aluksella tulee olla järjestelmän käyttöä koskeva merenkulkuhallituksen ohjeiden mukainen käsikirja.

16 §

Raakaöljyjesjärjestelmä

Jokaisen kuollutpainoltaan vähintään 20 000 tonnin uuden raakaöljysäiliöaluksen tulee olla varustettu merenkulkuhallituksen hyväksymällä raakaöljyjesjärjestelmällä.

Raakaöljyjesjärjestelmän käytön tulee tapahtua merenkulkuhallituksen ohjeiden mukaisesti.

Ennen aluksen lähtöä purkaussatamasta on tarvittava määrä lastisäiliöitä pestävä raakaöljyllä, jotta näihin säiliöihin voidaan tarvittaessa ottaa painolastivettä.

Aluksella tulee olla merenkulkuhallituksen ohjeiden mukainen järjestelmän käyttöä koskeva käsikirja.

Jokaisessa lastiöljy- ja jätēsäiliössä tulee olla ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1978 pöytäkirjan (Sops 35/81) mukainen suojakaasulaitteisto.

17 §

Erillisen painolastin suojaava sijainti

Edellä 11 §:n 1 momentissa tarkoitettujen öljysäiliöalusten erillisten painolastisäiliöiden tulee sijaita lastisäiliöalueella siten, että ne suojaavat lastisäiliöitä karilleajo- ja yhteentörmäystapauksissa. Tarkemmat määräykset painolastisäiliöiden sijoituksesta antaa merenkulkuhallitus.

18 §

Jätēsäiliöt

Bruttovetoisuudeltaan vähintään 150 tonnin öljysäiliöaluksessa, joka on uusi alus, tulee olla riittävän tehokas lastisäiliöiden pesujärjestelmä sekä laitteet pesuveden tyhjentämiseksi aluksella oleviin jätēsäiliöihin (slop-säiliö).

Jätēsäiliöiden tilavuuden tulee olla riittävä vastaanottamaan kaikki pesujätteet ja vähintään kolme prosenttia lastisäiliöiden tilavuudesta.

Erillisillä painolastisäiliöillä tai raakaöljypesumenetelmällä ja vähän vettä käyttävillä pesujärjestelmillä varustetuilla öljysäiliöaluksilla voi jätēsäiliön tilavuus kuitenkin olla vähintään 1,5 prosenttia lastisäiliöiden tilavuudesta. Aluksille, jotka on tarkoitettu sekä öljyn että kiinteän lastin kuljettamiseen irtolastina, merenkulkuhallitus voi hyväksyä jätēsäiliöt, joiden tilavuus on vähintään 0,8 prosenttia lastisäiliöiden tilavuudesta. Uusilla kuollutpainoltaan vähintään 70 000 tonnin öljysäiliöaluksilla tulee olla ainakin kaksi jätēsäiliötä. (20.12.1985/1025)

Bruttovetoisuudeltaan vähintään 150 tonnin olemassa olevien alusten, jotka ovat öljysäiliöaluksia, tulee olla varustettuja lastisäiliöiden pesujärjestelmällä ja jätēsäiliöillä viimeistään 2 päivänä lokakuuta 1986.

Merenkulkuhallitus voi myöntää poikkeuksia 1, 2 ja 3 momentin määräyksistä aluksille, jotka liikennöivät lyhyillä erikoismatkoilla. (20.12.1985/1025)

19 §

Öljypäästöjen valvontalaitteet

Bruttovetoisuudeltaan vähintään 150 tonnin uusilla aluksilla, jotka ovat öljysäiliöaluksia, tulee olla merenkulkuhallituksen hyväksymä päästöjen valvontalaitteisto, johon sisältyy tietojen tallennuslaite. Tallennetuista tiedoista tulee ilmetä öljypäästöjen määrät, päivämäärät ja kellonajat. Tallennetut tiedot tulee säilyttää kolme vuotta.

Jätēsäiliössä tulee käyttää merenkulkuhallituksen hyväksymiä öljyn ja veden rajapinnan ilmaisimia.

Bruttovetoisuudeltaan vähintään 150 tonnin olemassa olevilla aluksilla, jotka ovat öljysäiliöaluksia, tulee olla 1 momentissa tarkoitettu valvontalaitteisto viimeistään 2 päivänä lokakuuta 1986.

Öljysäiliöaluksella tulee olla merenkulkuhallituksen hyväksymä 1 ja 2 momentissa mainittujen laitteiden ja järjestelmien käyttöä koskeva käsikirja.

20 §

Öljypitoisten seosten pumppu-, putkisto- ja tyhjennysjärjestelmät öljysäiliöaluksilla (20.12.1985/1025)

Öljysäiliöaluksen kannella aluksen kummallakin puolella tulee olla putkiyhde öljypitoisen veden tyhjentämiseksi sataman vastaanottolaitteistoon.

Öljypitoisen veden tyhjentämiseksi veteen 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa sallituissa tapauksissa tulee avoimelle kannelle tai aluksen kylkeen vetää putkisto siten, että putken pää on vesirajan yläpuolella kaikissa painolastitilanteissa.

Uusissa aluksissa, jotka ovat öljysäiliöaluksia, tulee olla öljypitoisen veden tyhjennyksen pysäytysmahdollisuus. Yläkannelle tai sen yläpuolelle on järjestettävä tyhjennyksen valvontapaikka siten, että 1 momentissa mainittu putkiyhde ja 2 momentissa mainittu tyhjennysputkiston pää näkyvät tälle paikalle. Pysäytysväli-
nettä ei tarvitse sijoittaa tälle paikalle, jos tyhjennyksen pysäyttämipaikan ja tyhjennyksen valvontapaikan välillä on varmatoiminen yhteys.

Kaikkien tyhjennyksien aluksesta tulee tapahtua vesilinjan yläpuolelle lukuun ottamatta erillisen ja puhtaan painolastin tyhjennyksiä satamassa tai merellä painovoiman avulla taikka öljypitoisten seosten tyhjentämistä sellaisissa merenkulkuhallituksen määrittelemissä erityistapauksissa, joissa painolastiveden laatua pystytään tarkkailemaan. (20.12.1985/1025)

Uudella öljysäiliöaluksella, jolla on erilliset painolastisäiliöt tai raakaöljyjesujärjestelmä, tulee öljyputkistojen ja lastipumppujen olla niin suunniteltuja, että niihin jää lastin purkamisen jälkeen mahdollisimman vähän öljyä. Jäljelle jääneen öljyn poistamiseksi tulee olla tarvittava laitteisto. Tällainen öljy tulee voida tyhjentää sekä erillisten putkistojen kautta maihin että aluksen lasti- tai jätesäiliöön.

Olemassa olevalla, kuollutpainoltaan vähintään 40 000 tonnin raakaöljysäiliöaluksella tulee olla edellisessä momentissa mainittu putkiston tyhjennyslaitteisto.

21 §

Säiliökoon rajoitus

Suomalaisessa öljysäiliöaluksessa, joka on uusi alus, ei aluksen kylkeen ulottuvan lastisäiliön tilavuus saa olla suurempi kuin 22 500 m³ eikä kahden pitkittäislaipion välisen lastisäiliön tilavuus suurempi kuin 50 000 m³.

Lastisäiliön pituus ei saa ylittää suurinta seuraavista arvoista:

10 metriä; tai
10 prosenttia aluksen pituudesta, jos pitkittäislaipioita ei ole; tahi

15 prosenttia aluksen pituudesta, jos aluksessa on yksi pitkittäislaipio keskiviivalla; taikka

20 prosenttia aluksen pituudesta, jos aluksessa on kaksi tai useampia pitkittäislaipioita; jos aluksen sivulla olevan säiliön leveys on pienempi kuin viidennes aluksen leveydestä, keskisäiliöiden pituutta on kuitenkin pienennettävä siten kuin merenkulkuhallitus määrää.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen aluksen lastitilat on osas-

toitava niin, että oletettu öljyvuoto laskettuna merenkulkuhallituksen määräämällä tavalla voi olla enintään $30\ 000\ m^3$ tai $400\sqrt[3]{DW}$, ei kuitenkaan missään tapauksessa suurempi kuin $40\ 000\ m^3$.

Muuhun kuin 1 momentissa tarkoitettuun suomalaiseen öljysäiliöalukseen sovelletaan tämän pykälän säännöksiä 2 päivästä loka-kuuta 1985 lukien:

1) jos alus on luovutettu vuoden 1977 tammikuun 1 päivän jälkeen; tai

2) jos aluksen luovutus on tapahtunut viimeistään vuoden 1977 tammikuun 1 päivänä ja rakennussopimus on tehty vuoden 1974 tammikuun 1 päivän jälkeen tai, milloin rakennussopimusta ei ole, jos aluksen köli on laskettu tai alus on ollut vastaavassa rakennusvaiheessa vuoden 1974 kesäkuun 30 päivän jälkeen.

22 §

Öljysäiliöaluksen vuotovakavuus

Öljysäiliöaluksen vuotovakavuuden tulee olla sellainen, että:

1) lopullinen vesiviiva kallistuneessa tilassa ei ulotu sellaisiin aukkoihin asti, joiden kautta voi virrata vettä jatkuvasti alukseen;

2) aluksen kallistuskulma vuoden loppuvaiheessa on enintään 25° , tai enintään 30° , jos kannen reuna ei painu veden alle;

3) vakavuusvarsikäyrä on vuoden loppuvaiheessa positiivinen ja ulottuu vähintään 20° tasapainotilan ohitse, jolloin jäljellä olevan vakavuusvarren suurimman arvon on oltava vähintään $0,1\ m$ ja vakavuusvarsikäyrän pinta-alan vähintään $0,0175$ radiaanimetriä. Tällä vakavuusalueella suojaamattomat aukot eivät saa joutua veden alle, lukuun ottamatta aukkoja, joissa on vesitiiviit sulkulaitteet, (20.12.1985/1025),

4) vakavuus on riittävä vuoden välivaiheissa, (20.12.1985/1025),

5) milloin aluksessa on mekaanisia toimintoja vaativia tasapainotuslaitteita kuten venttiileitä, näitä ei oteta lukuun vakavuutta laskettaessa. Tilat, joita yhdistää poikkipinta-alaltaan suuri putki, katsotaan yhdeksi tilaksi. (20.12.1985/1025).

Uuden öljysäiliöaluksen päällikölle on toimitettava tieto siitä, että alus täyttää 1 momentin mukaiset vakavuusnormit, sekä tiedot vakavuuden kannalta hyväksyttävästä lastin sijoituksesta. (20.12.1985/1025).

23 §

Öljyn kuljettaminen kotimaan liikenteessä

Kun pysyvää öljyä kuljetetaan öljysäiliöaluksessa kotimaan liikenteessä, siinä tulee olla öljypuomia vähintään aluksen pituuden kolminkertainen määrä sekä pumppulaitteet ulos vuotaneen öljyn keräämiseksi.

Saimaan kanavassa tai siihen liittyvällä järviolueella liikennöivässä öljysäiliöaluksessa tulee olla 1 momentissa mainittu kalusto myös kevyttä öljyä kuljettaessa sekä lisäksi kaksoisporja kaikkien lastisäiliöiden alla ja:

1) kiinteä tai siirrettävä putki- ja pumppausjärjestelmä, jolla jokaisen säiliön lasti voidaan ylimmistä nestekerroksista alkaen siirtää toiseen säiliöön tai aluksen ulkopuolelle; tai

2) tyhjät säiliöt aluksen sivulla kaikkien lastisäiliöiden kohdalla.

Kuljettaessa pysyvää öljyä öljysäiliöaluksessa Saimaan kanavassa tai siihen liittyvällä järviolueella ei missään aluksen

kylkeen ulottuvassa lastisäiliössä saa olla öljyä enempää kuin 200 m³.

Sen estämättä, mitä 2 ja 3 momentissa on säädetty, saadaan öljysäiliöalusta, joka on vuoden 1982 aikana liikennöinyt Saimaan vesistössä, edelleen käyttää öljyn kuljetukseen.

24 § Öljypäiväkirja

Suomalaisessa öljysäiliöaluksessa, jonka bruttovetoisuus on vähintään 150 tonnia, sekä muussakin suomalaisessa öljyä polttoaineenaan käyttävässä aluksessa, jonka bruttovetoisuus on vähintään 400 tonnia, on joko päällikön tai hänen valvontansa alaisena muun päällystöön kuuluvan pidettävä merenkulkuhallituksen vahvistaman kaavan mukaista öljypäiväkirjaa.

Asianomaisella viranomaisella ja aluksen ollessa ulkomaan satamassa asianomaisella ulkomaan viranomaisella on oikeus tarkastaa öljypäiväkirja ja pyynnöstä saada siitä päällikön oikeaksi todistama ote. Toimenpiteet, joihin viranomainen tämän momentin säännösten nojalla ryhtyy, on suoritettava mahdollisimman nopeasti ja alusta viivyttämättä.

Öljypäiväkirja on pidettävä paikassa, jossa se on helposti saatavissa tarkastusta varten, ja sitä on säilytettävä kolme vuotta viimeisen merkinnän tekemisestä.

Mitä 2 momentissa on säädetty, on soveltuvin osin voimassa myös ulkomaisen aluksen öljypäiväkirjasta tai sitä vastaavista merkinnöistä, milloin alus on suomalaisessa satamassa.

25 § Kiinteät ja kelluvat alustat

Kiinteistä ja kelluvista alustoista, joita käytetään merenpohjan kivennäisvarojen tutkimisessa, hyväksikäytössä ja niihin liittyvässä rannikon ulkopuolella tapahtuvassa toiminnassa, on soveltuvin osin voimassa, mitä 3-8 §:ssä ja 24 §:ssä on säädetty bruttovetoisuudeltaan vähintään 400 tonnin aluksista, jotka eivät ole öljysäiliöaluksia. Öljyn tai öljypitoisen seoksen päästäminen veteen on kuitenkin kielletty, milloin öljypitoisuus ilman laimennusta ylittää 15 miljoonasosaa.

26 § Ilmoitusvelvollisuus havainnoista

Jos suomalaisen aluksen päällikkö Suomen sisäisillä kulkevilla tai Itämeren alueella havaitsee vedessä öljyä niin suuren määrän, että sen takia sää- ja muut olosuhteet huomioon ottaen uhkaa öljyvahingon vaara, hänen on ilmoitettava havainnosta asianomaiselle Suomen tai ulkomaan viranomaiselle merenkulkuhallituksen tarkemmin määräämällä tavalla. Jos aluksen miehistöön tai päällystöön kuuluva tekee vastaavan havainnon, on hän velvollinen ilmoittamaan asiasta aluksen päällikölle.

Päällikön ei kuitenkaan tarvitse tehdä 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta, jos on ilmeistä, että viranomaiset jo ovat saaneet tapauksesta tiedon.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, koskee soveltuvin osin myös muita vahingollisia aineita kuin öljyä.

27 §

Ilmoitusvelvollisuus vahinkotapauksista

Jos aluksesta aiheutuu tämän asetuksen säännösten vastainen vahingollisen aineen päästö veteen tai alusjätelain 11 §:n mukainen tilanne, on aluksen päällikkö velvollinen ilman viivytystä ilmoittamaan merenkulkuhallituksen tarkemmin määräämällä tavalla asianomaiselle Suomen tai ulkomaan viranomaiselle asioista, jotka koskevat alusta, sen tilaa, sijaintia, lastia ja tapahtuman laatua.

Milloin aluksen päällikkö on estynyt antamasta 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta, on aluksen omistajan, rahtaajan, käyttäjän tai liikennöitsijän tai heidän asiamiehensä otettava vastatakseen aluksen päällikölle kuuluvasta ilmoitusvelvollisuudesta.

28 §

Torjuntasuunnitelma

Alusjätelain 12 §:ssä tarkoitettu kunnan alusöljyvahinkojen torjuntasuunnitelma on laadittava maa-alueiden öljyvahinkojen torjuntasuunnitelman kanssa yhteiseksi kunnan öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmaksi.

Alusöljyvahinkojen osalta torjuntasuunnitelmassa on oltava:

- 1) tiedot viranomaisesta, joka on vastuussa öljyvahinkojen torjunnan johtamisesta ja järjestämisestä;
 - 2) selvitys hälytysjärjestelmästä ja erityisesti siitä, kenelle hälytykset tehdään;
 - 3) kartta tai selvennös alueesta, joka kuuluu hälytysjärjestelmän piiriin;
 - 4) selvitys öljyntorjuntaan osallistuvista laitoksista sekä niiden yhteyshenkilöistä, toimintaan osallistuvan henkilökunnan määrästä ja laitosten valmiusajasta;
 - 5) selvitys torjuntayksikköjen johtajien virka-asemasta sekä selvitys torjuntayksiköille annettavasta koulutuksesta;
 - 6) selvitys torjuntayksikköiden käyttöön tarpeelliseksi katsotusta öljyvahinkojen torjuntakalustosta ja -tarvikkeista, kuten öljypuomeista, öljypitoisen jätteen keräily-, kuljetus- ja varastointikalustosta, imeytys- tai vastaavista aineista, venekalustosta, radiokalustosta sekä mahdollisesta muusta erityiskalustosta; kaluston suunnittelussa on huomioitava asianomaisen viranomaisen yleisohjeet;
 - 7) kartta tai piirros siitä, missä kunnan alueella 6 kohdassa mainittu torjuntakalusto on sijoitettuna, selvitys laitureista, joihin voidaan päästä kuorma-autolla, sekä näihin johtavien väylien syvyydet;
 - 8) selvitys öljyvahinkojen jälkitorjunnan järjestämisestä kuten likaantuneiden rantojen puhdistamisesta sekä öljyisen jätteen jatkokäsittelystä;
 - 9) tiedot paikallisesta ja seudullisesta yhteistoiminnasta ja yhteistyöstä kunnan jätehuoltoviranomaisen kanssa sekä selvitys maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta annetun lain (378/74) ja alusjätelain edellyttämien järjestelmien yhteensovittamisesta; sekä
 - 10) tiedot muista paikallisista ja seudullisista olosuhteista johtuvista, tarpeelliseksi katsotuista torjuntavalmiutta ja torjunnan suorittamista koskevista toimenpiteistä.
- Merenkulkuhallituksen apuna suunnitelmien tarkistamisessa ja laatimisessa on vesihallinnon piiriorganisaatio.

3 luku

Vaaralliset nestemäiset aineet

29 § (20.3.1987/324)

Luokitus

Vaaralliset nestemäiset aineet jaetaan luokkiin A, B, C ja D seuraavasti:

luokkaan A kuuluvat aineet, jotka veteen joutuessaan aiheuttavat suuren vaaran joko meren luonnonvaroille tai ihmisen terveydelle tai aiheuttavat vakavaa haittaa viihtyisyydelle tai muille meren laillisille käyttömuodoille;

luokkaan B kuuluvat aineet, jotka veteen joutuessaan aiheuttavat vaaran joko meren luonnonvaroille tai ihmisen terveydelle tai aiheuttavat haittaa viihtyisyydelle tai muille meren laillisille käyttömuodoille;

luokkaan C kuuluvat aineet, jotka veteen joutuessaan aiheuttavat vähäisen vaaran joko meren luonnonvaroille tai ihmisen terveydelle tai aiheuttavat vähäistä haittaa viihtyisyydelle tai muille meren laillisille käyttömuodoille; sekä

luokkaan D kuuluvat aineet, jotka veteen joutuessaan aiheuttavat havaittavan vaaran joko meren luonnonvaroille tai ihmisen terveydelle tai aiheuttavat mitätöntä haittaa viihtyisyydelle tai muille meren laillisille käyttömuodoille.

Merenkulkuhallitus vahvistaa vaarallisten nestemäisten aineiden luokituksen luokkiin A, B, C ja D alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1978 pöytäkirjan (SopS 51/83) ja siihen myöhemmin tehtyjen muutosten mukaisesti.

Milloin kysymyksessä on sellaisen vaarallisen nestemäisen aineen kuljettaminen, jota ei ole luokiteltu 1 momentissa mainittuihin luokkiin, ratkaisee merenkulkuhallitus väliaikaisesti aineen luokituksen ympäristöministeriötä kuultuaan.

29 a § (20.3.1987/324)

Rakenteelliset vaatimukset

Luokkien A, B tai C aineita kuljettavan kemikaalisäiliöaluksen tulee täyttää kemikaali- ja kaasusäiliöaluksista annetussa asetuksessa (244/82) ja sen nojalla annetuissa määräyksissä näitä aineita kuljettaville aluksille annetut rakenne- ja muut määräykset.

29 b § (20.3.1987/324)

Putkisto-, pumppaus- ja tyhjennysjärjestelyt

Luokan B aineita kuljettavan uuden kemikaalisäiliöaluksen lastisäiliöön ja siihen liittyvään putkistoon saa lastin purkamisen jälkeen jäädä enintään 0,1 m³ lastia.

Luokan B aineita kuljettavan olemassa olevan kemikaalisäiliöaluksen lastisäiliöön ja siihen liittyvään putkistoon saa vastavasti jäädä enintään 0,3 m³ lastia.

Luokan C aineita kuljettavan uuden kemikaalisäiliöaluksen lastisäiliöön ja siihen liittyvään putkistoon saa lastin purkamisen jälkeen jäädä enintään 0,3 m³ lastia.

Luokan C aineita kuljettavan olemassa olevan kemikaalisäiliöaluksen lastisäiliöön ja siihen liittyvään putkistoon saa vastaa

vasti jäädä enintään 0,9 m³ lastia.

Merenkulkuhallitus voi myöntää poikkeuksia edellä olevista määräyksistä olemassa oleville kemikaalisäiliöaluksille, milloin määräysten soveltaminen kyseisten alusten rakenteellisten erikoisominaisuuksien tai alusten rajoitetun liikennealueen vuoksi ei ole tarkoituksenmukaista.

30 § (20.3.1987/324)
Päästökielto

Vaarallisen nestemäisen aineen päästäminen veteen suomalaisesta aluksesta on 30 a ja 30 b §:issä säädetyin poikkeuksin kielletty myös Suomen vesialueen ulkopuolella.

Jos vaarallisen nestemäisen aineen luokitusta luokkiin A, B, C tai D ei ole vahvistettu eikä aineen vaarallisuutta ole väliaikaisesti ratkaistu 29 §:n 3 momentin mukaisesti, aineen päästäminen aluksesta veteen on kielletty.

Mitä 1 ja 2 momenteissa on säädetty ei koske puhtaan tai erillisen painolastin päästämistä veteen.

30 a § (20.3.1987/324)
Poikkeukset päästökiellosta Itämeren
ja Mustan meren alueilla

Itämeren tai Mustan meren alueella matkalla olevasta, omin konein kulkevasta suomalaisesta aluksesta, joka kulkee vähintään 7 solmun nopeudella, tai hinattavasta aluksesta, jota hinataan vähintään 4 solmun nopeudella, saa vähintään 12 meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä maasta päästää veteen:

1) luokan A aineita tai näitä aineita sisältäviä seoksia, edellyttäen, että näitä aineita sisältäneet säiliöt on pesty merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla, että pesuliuos on tyhjennetty maissa olevaan vastaanottolaitteistoon, että merenkulkuhallituksen valtuuttama tarkastaja on hyväksynyt pesun ja että päästö suoritetaan vesiviivan alapuolella, paikalla, jossa veden syvyys on vähintään 25 metriä.

2) luokan B aineita tai näitä aineita sisältäviä seoksia edellyttäen, että näitä aineita sisältäneet säiliöt on pesty merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla, että pesuliuos on tyhjennetty maissa olevaan vastaanottolaitteistoon ja että päästö suoritetaan vesiviivan alapuolella paikalla, jossa veden syvyys on vähintään 25 metriä, ja siten että aineen pitoisuus aluksen vanavedessä on enintään yksi miljoonasosa, ja että merenkulkuhallitus on hyväksynyt päästötavan;

3) luokan C aineita tai näitä aineita sisältäviä seoksia merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla vesiviivan alapuolella paikalla, jossa veden syvyys on vähintään 25 metriä, ja siten, että aineen pitoisuus aluksen vanavedessä on enintään yksi miljoonasosa tai että päästetty lastin määrä on enintään yksi kuutiometri säiliötä kohti tai 1/3000 säiliöiden tilavuudesta kuutiometreinä, jos tämä tilavuus on suurempi; ja

4) luokan D aineita tai näitä aineita sisältäviä seoksia, edellyttäen, että aineen pitoisuus ulospumpattavassa seoksessa on enintään yksi osa ainetta 10 osassa vettä.

Merenkulkuhallituksen hyväksymiä tuuletusjärjestelmiä voidaan käyttää lastijäänteiden poistamiseksi säiliöstä aineille, joiden

höyrynpaine 20°C:ssa on yli 5×10^3 Pa. Jos säiliöön tuuletuksen jälkeen lisätään vettä, pidetään sitä puhtaana eikä sen tyhjentämisessä mereen tarvitse noudattaa tämän pykälän 1 momentin määräyksiä.

30 b §

Poikkeukset päästökiellosta Itämeren ja Mustan meren alueiden ulkopuolella

Itämeren ja Mustan meren alueiden ulkopuolella matkalla olevasta, omin konein kulkevasta suomalaisesta aluksesta, joka kulkee vähintään 7 solmun nopeudella, tai hinattavasta aluksesta, jota hinataan vähintään 4 solmun nopeudella, saa vähintään 12 meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä maasta päästää veteen:

1) luokan A aineita tai näitä aineita sisältäviä seoksia, edellyttäen, että näitä aineita sisältäneet säiliöt on pesty merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla, että pesuliuos on tyhjennetty maissa olevaan vastaanottolaitteistoon, ja että päästö suoritetaan vesiviivan alapuolella paikalla, jossa veden syvyys on vähintään 25 metriä;

2) luokan B aineita tai näitä aineita sisältäviä seoksia merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla vesiviivan alapuolella paikalla, jossa veden syvyys on vähintään 25 metriä ja siten, että aineen pitoisuus aluksen vanavedessä on enintään yksi miljoonasosa ja että suurin päästetty lastin määrä on korkeintaan yksi kuutiometri säiliötä kohti tai $1/3\ 000$ säiliöiden tilavuudesta kuutiometreinä, jos tämä tilavuus on suurempi;

3) luokan C aineita tai näitä aineita sisältäviä seoksia merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla vesiviivan alapuolella paikalla, jossa veden syvyys on vähintään 25 metriä ja siten, että aineen pitoisuus aluksen vanavedessä on enintään 10 miljoonasosaa ja että päästetty lastin määrä on enintään 3 kuutiometriä säiliötä kohti tai $1/1000$ säiliöiden tilavuudesta kuutiometreinä, jos tämä tilavuus on suurempi; ja

4) luokan D aineita tai näitä aineita sisältäviä seoksia, edellyttäen, että aineen pitoisuus ulospumpattavassa seoksessa on enintään yksi osa ainetta 10 osassa vettä.

Merenkulkuhallituksen hyväksymiä tuuletusjärjestelmiä voidaan käyttää lastijäänteiden poistamiseksi säiliöstä aineille, joiden höyrynpaine 20°C:ssa on yli 5×10^3 Pa. Jos säiliöön tuuletuksen jälkeen lisätään vettä, pidetään sitä puhtaana eikä sen tyhjentämisessä mereen tarvitse noudattaa tämän pykälän 1 momentin määräyksiä.

31 § (20.3.1987/324)

Lastipäiväkirja

Aluksessa, joka kuljettaa luokkaan A, B, C tai D kuuluvaa vaarallista nestemäistä ainetta, on joko päällikön tai hänen valvontansa alaisena päällystöön kuuluvan henkilön pidettävä merenkulkuhallituksen vahvistaman kaavan mukaista lastipäiväkirjaa.

Asianomaisella viranomaisella ja aluksen ollessa ulkomaan satamassa asianomaisella ulkomaan viranomaisella on oikeus tarkastaa lastipäiväkirja ja saada siitä pyynnöstä päällikön oikeaksi todistama ote. Toimenpiteet, joihin viranomainen tämän momentin nojalla ryhtyy, on suoritettava niin nopeasti kuin mahdollista aiheuttamatta alukselle tarpeetonta viivytystä.

Mitä 2 momentissa on säädetty on soveltuvin osin voimassa myös ulkomaisen aluksen lastipäiväkirjan tai sitä vastaavien merkintöjen osalta aluksen ollessa suomalaisessa satamassa.

Lastipäiväkirja on pidettävä paikassa, jossa se on helposti saatavissa tarkastusta varten ja sitä on säilytettävä kolme vuotta viimeisestä merkinnästä lukien.

31 a § (20.3.1987/324)
Käsikirja

Aluksella, joka kuljettaa vaarallisia nestemäisiä aineita irtolastina, tulee olla merenkulkuhallituksen vahvistaman kaavan mukainen aluksen käyttöä, varusteita ja rakenteita koskeva käsikirja.

32 § (20.3.1987/324)
Lastin purkaminen ja säiliön pesun valvonta

Aluksen päällikkö vastaa siitä, että vaarallinen nestemäinen aine puretaan, säiliöt ja putkistot puhdistetaan, pesuvesi tyhjenetään ja merkinnät lastipäiväkirjaan tehdään tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen määräysten mukaisesti.

Satamissa, joissa lastataan tai puretaan luokkiin A, B, C tai D kuuluvia vaarallisia nestemäisiä aineita, tulee olla merenkulkuhallituksen valtuuttamia tarkastajia, joiden tehtävänä on tarkastaa, että eri luokkiin kuuluvien lastien lastaus ja purkaus, alusten säiliöiden ja putkistojen pesu, merkinnät lastipäiväkirjaan ja muut näihin verrattavat toimenpiteet suoritetaan tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen määräysten mukaisesti.

Aluksen asiamiehen tulee tiedottaa merenkulkuhallituksen piirihallinnolle satamassa tapahtuvasta A, B tai C luokkiin kuuluvan vaarallisen nestemäisen aineen purkamisesta. Ilmoitus tulee tehdä hyvissä ajoin, mikäli mahdollista vähintään 48 tuntia ennen aiottua purkamista.

32 a § (20.3.1987/324)
Luokan A aineiden purkaminen

Säiliö, josta on purettu A luokkaan kuuluva vaarallinen nestemäinen aine, on pestävä merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla ja pesuvesi tyhjennettävä vastaanottolaitteistoon ennenkuin alus lähtee satamasta.

Alus voidaan kuitenkin päällikön pyynnöstä vapauttaa säiliön pesusta purkaussatamassa, jos

1) säiliöön seuraavaksi lastataan samaa ainetta tai muuta sellaista ainetta, jota voidaan lastata säiliöön ilman, että säiliötä välillä tarvitse pestä, eikä säiliötä pestä eikä siihen oteta painolastia ennen seuraavaa lastausta; tai

2) säiliötä ei pestä eikä siihen oteta painolastia merellä ja säiliö pestään merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla toisessa satamassa, edellyttäen että aluksen päällikkö esittää kirjallisen vahvistuksen, että satamassa, jossa pesu aiotaan suorittaa, on aluksen käytettävissä riittävät vastaanottolaitteet; tai

3) lastijätteet poistetaan tuulettamalla säiliö merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla.

32 b § (20.3.1987/324)
Luokan B aineiden purkaminen

Säiliö, josta on purettu B luokkaan kuuluva vaarallinen neste-
mäinen aine, on pestävä merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla
ja pesuvesi tyhjennettävä vastaanottolaitteistoon ennenkuin alus
lähtee satamasta.

Säiliötä ei kuitenkaan tarvitse pestä, jos aine voidaan purkaa
säiliöstä niin täydellisesti, että säiliöön jäävän lastin määrä
ei ylitä 30 b §:n 1 momentin 2 kohdassa mainittua enimmäismäärää,
joka saadaan tyhjentää mereen, ja pesuvesi säilytetään aluksessa,
kunnes alus on Itämeren tai Mustan meren alueen ulkopuolella.
Edellytyksenä aluksen vapauttamiselle pesusta on lisäksi, että
alus täyttää 29 b §:n vaatimukset säiliöön jäävän lastimäärän
suhteen ja kyseessä ei ole korkean viskositeetin omaava tai jäh-
mettyvä aine.

Alus voidaan lisäksi päällikön pyynnöstä vapauttaa säiliön
pesusta purkaussatamassa, jos

1) säiliöön seuraavaksi lastataan samaa ainetta tai muuta
sellaista ainetta, jota voidaan lastata säiliöön ilman, että säi-
liötä tarvitsee pestä eikä säiliötä pestä eikä siihen oteta paino-
lastia ennen lastausta, tai

2) säiliötä ei pestä eikä siihen oteta painolastia merellä ja
säiliö pestään merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla toisessa
satamassa, edellyttäen, että aluksen päällikkö esittää kirjallisen
vahvistuksen, että satamassa, jossa pesu aiotaan suorittaa, on
aluksen käytettävissä riittävät vastaanottolaitteet; tai

3) lastijätteet poistetaan tuulettamalla säiliö merenkulkuhal-
lituksen hyväksymällä tavalla.

32 c § (20.3.1987/324)
Luokan C aineiden purkaminen

Säiliö, josta on purettu luokkaan C kuuluva vaarallinen neste-
mäinen aine, on pestävä merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla
ja pesuvesi tyhjennettävä vastaanottolaitteistoon ennen kuin alus
lähtee satamasta.

Säiliötä ei kuitenkaan tarvitse pestä, jos aine voidaan purkaa
säiliöstä niin täydellisesti, että säiliöön jäävä lastin määrä ei
ylitä 30 b §:n 1 momentin 3 kohdassa mainittua enimmäismäärää, joka
saadaan tyhjentää mereen, ja pesuvesi säilytetään aluksella kunnes
alus on Itämeren tai Mustan meren alueen ulkopuolella. Edellytyksenä
aluksen vapauttamiselle pesusta on lisäksi se, että alus täyttää
29 b §:n vaatimukset säiliöön jäävän lastimäärän suhteen ja kyseessä
ei ole korkean viskositeetin omaava tai jähmettyvä aine.

Jos alus lähtee toiseen Itämeren alueen satamaan, koskee
edellä 2 momentissa sanottu alusta kuitenkin siten, että aluksen
säiliöihin jäävän lastimäärän suhteen sovelletaan 30 a §:n 1
momentin 3 kohdan määräyksiä.

Alus voidaan lisäksi päällikön pyynnöstä vapauttaa säiliön
pesusta purkaussatamassa, jos

1) säiliöön seuraavaksi lastataan samaa ainetta tai muuta
sellaista ainetta, jota voidaan lastata säiliöön ilman, että säi-
liötä tarvitsee pestä eikä säiliötä pestä eikä siihen oteta paino-
lastia ennen lastausta, tai

2) säiliötä ei pestä eikä siihen oteta painolastia merellä ja
säiliö pestään merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla toisessa
satamassa, edellyttäen, että aluksen päällikkö esittää kirjallisen

vahvistuksen, että satamassa, jossa pesu aiotaan suorittaa, on aluksen käytettävissä riittävät vastaanottolaitteet; tai

3) lastijätteet poistetaan tuulettamalla säiliö merenkulkuhallituksen hyväksymällä tavalla.

32 d § (20.3.1987/324)

Luokan D aineiden purkaminen

Säiliö, josta on purettu luokan D kuuluva vaarallinen nestemäinen aine, tulee pestä tai siihen tulee ottaa vettä niin, että lastijätteen laimenee ja se voidaan tyhjentää mereen joko 30 a tai 30 b §:ien 1 momentin 4 kohdan mukaisesti.

4 luku

Käymäläjätevesi

33 §

Käymäläjäteveden päästäminen veteen Itämeren alueella

Käymäläjäteveden päästäminen veteen suomalaisesta aluksesta on kielletty Itämeren alueella.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, saadaan aluksesta päästää:

1) käsiteltyä käymäläjätevettä merenkulkuhallituksen hyväksymän käymäläjäteveden käsittelylaitteiston kautta;

2) käsiteltyä käymäläjätevettä vähintään 4 meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä maasta sellaisen merenkulkuhallituksen hyväksymän laitteiston kautta, joka hienontaa ja desinfioi käymäläjäteveden; sekä

3) käymäläjätevettä, jota ei ole käsitelty, yli 12 meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä maasta siten, että varastoitua käymäläjätevettä ei päästetä veteen kerralla vaan kohtuullisella nopeudella aluksen nopeuden ollessa vähintään 4 solmua.

34 §

Poikkeukset käymäläjäteveden päästökiellosta Suomen vesialueella

Alusjätelain 22 §:n 1 momentin kieltö päästää käsittelemätöntä käymäläjätevettä aluksesta veteen Suomen vesialueella ei koske:

1) huvialuksia; eikä

2) aluksia, joiden hyväksytty henkilöluku on enintään 10.

35 §

Normilaippa

Aluksessa, joka tyhjentää käymäläjätevettä vastaanottolaitteistoon, tulee olla tyhjennysputkessa merenkulkuhallituksen määrittämä laippa.

5 luku
Kiinteät jätteet

36 §
Kiinteän jätteen poistaminen veteen
Itämeren alueella

Kiinteän jätteen poistaminen veteen suomalaiselta alukselta tai kiinteältä ja kelluvalta alustalta, jota käytetään merenpohjan kivennäisvarojen tutkimisessa, hyväksikäytössä ja niihin liittyvässä rannikon ulkopuolella tapahtuvassa toiminnassa, on Itämeren alueella kielletty.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, saadaan alukselta päästää veteen ruoantähteitä niin etäällä lähimmästä maasta kuin mahdollista, kuitenkin vähintään 12 meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä maasta.

Kiinteältä tai kelluvalta alustalta ja niistä enintään 500 metrin etäisyydellä olevilta aluksilta voidaan päästää veteen ruoantähteitä vain, jos tämä tapahtuu yli 12 meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä maasta ja ruoantähteet on hienonnettu merenkulkuhallituksen määräämällä tavalla.

6 luku
Erinäisiä säännöksiä

37 §
Vahingollisten aineiden seokset

Jos sellaisia vahingollisia aineita, joilla on eri päästö-
määräykset, sekoitetaan keskenään, tulee noudattaa ankarimpia päästö-
määräyksiä.

38 §
Ilmoitukset pakatuista vaarallisista
aineista

Pakattuina kuljetettavia vaarallisia aineita koskeva ilmoitus-
velvollisuudesta säädetään erikseen.

39 §
Katsastukset ja todistuskirjat

Alusjätelain ja tämän asetuksen ja sen nojalla annettavien
määräysten vaatimista alusten katsastuksista ja todistuskirjoista
säädetään erikseen.

39 a § (20.3.1987/324)
Palkkiot ja maksut

Tässä asetuksessa tarkoitetuista tarkastus- ja valvontatoimen-
piteistä suoritettavista palkkioista ja maksuista säädetään erik-
seen.

40 §
Tarkemmat määräykset

Merenkulkuhallitus antaa tarkemmat määräykset tämän asetuksen
soveltamisesta.

41 §
Poikkeukset

Merenkulkuhallitus voi sallia poikkeuksia tämän asetuksen säännöksistä, mikäli kysymys on tietyn rakenteen, varusteen tai käyttömenetelmän korvaamisesta vastaavalla rakenteella, varusteella tai käyttömenetelmällä. Vastaavuuksista päättäessään merenkulkuhallituksen tulee ottaa huomioon kansainvälisen merenkulkujärjestön IMO:n suositukset.

Merenkulkuhallitus voi vesiensuojeluviranomaisia kuultuaan myöntää poikkeuslupia tämän asetuksen säännösten noudattamisesta, milloin niiden noudattaminen aiheuttaisi kohtuutonta hankaluutta tai kohtuuttomia kustannuksia ja olisi vähäiseen vahingon vaaraan nähden aiheetonta.

42 §
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä syyskuuta 1983, kuitenkin seuraavin poikkeuksin:

asetuksen 33 ja 35 §:n säännökset tulevat voimaan kauppa- ja teollisuusministeriön määräämistä ajankohdasta kauppa- ja teollisuusministeriön määräämiin alustyyppeihin.

Tällä asetuksella kumotaan aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä 29 päivänä huhtikuuta 1980 annettu asetus (297/80) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, sen 1 §:ää luukuunnottamatta.

Asetuksen 3.luku on tullut voimaan 1.1.1986 kauppa- ja teollisuusministeriön 16.12.1985 tekemällä päätöksellä (977/85).

Asetus (324/87) tulee voimaan 6 päivänä huhtikuuta 1987, kuitenkin seuraavin poikkeuksin:

1) olemassa olevan kemikaalisäiliöaluksen tulee täyttää vaatimus tyhjennyksen suorittamisesta vesiviivan alapuolella ja vaarallisen nestemäisen aineen pitoisuudesta vanavedessä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1988;

2) sen estämättä, mitä asetuksen 29 b §:n 2 momentissa on sanottu, saa olemassa olevassa kemikaalisäiliöaluksessa kuljettaa B luokan ainetta 2 päivään lokakuuta 1994 asti, mikäli säiliöön ja siihen liittyvään putkistoon jäävän lastin määrä on enintään 1 m³ tai 1/3000 säiliön tilavuudesta, jos tämä tilavuus on suurempi; ja

3) sen estämättä, mitä asetuksen 29 b §:n 4 momentissa on sanottu, saa olemassa olevassa kemikaalisäiliöaluksessa kuljettaa C luokan ainetta 2 päivään lokakuuta 1994 asti, mikäli säiliöön ja siihen liittyvään putkistoon jäävän lastin määrä on enintään 3 m³ tai 1/1000 säiliön tilavuudesta, jos tämä tilavuus on suurempi.

SJÖFARTSSTYRELSENS INFORMATIONSBLAD

15.10.1987

Helsingfors

Nr 14/87

MARPOL-KONVENTIONEN 73/78 OCH FARTYGSANFALLSFÖRORDNINGEN

Den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL 73/78, FördrS 51/83) hade 1.3.1987 ratificerats av 43 stater, som tillsammans representerar 79,9 % av handelsflottan i världen. I gruppen ingår alla ledande sjöfartsländer.

Förordningen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (746/83) (fartygsavfallsförordningen), som bygger på den ursprungliga MARPOL 73/78-konventionen, gavs den 16 september 1983. Den internationella sjöfartsorganisationen IMO godkände ändringar i avtalets bilaga I (oljor) i september 1984. Ändringarna trädde i kraft medelst en förordning den 20 december 1985 (1025/85).

Bilaga II (bestämmelser om transport av kemikalier) till MARPOL 73/78-konventionen trädde i kraft internationellt 6.4.1987. Fartygsavfallsförordningens 3 kapitel, som ändrades med stöd av detta avtal, trädde i kraft i Finland medelst en förordning den 20 mars 1987 (324/87).

I bilagan till detta informationsblad ingår fartygsavfallsförordningen i nu gällande form.

Informationsbladet ersätter sjöfartsstyrelsens informationsblad nr 5/1.7.1986.

Chefen för sjöfartsavdelningen
sjöfartsrådet

Heikki Valkonen

Överingenjör

Seppo Hilden

KD 2407/87/101

ISSN 0430-5345

F ö r o r d n i n g

om förhinderande av vattens förorening, förorsakad av fartyg

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till handels- och industriministeriets verksamhetsområde stadgas med stöd av lagen den 16 mars 1979 om förhinderande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (300/79):

1 §

Definitioner (20.3.1987/324)

Vid tillämpning av lagen om förhinderande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (300/79), nedan fartygsavfallslagen, och denna förordning avses med:

1) **fartyg** varje sjöburet samfärdsmedel, inklusive bärplansbåtar, luftkuddefarkoster, undervattensbåtar och flytande farkoster samt fasta och flytande plattformar;

2) **oljetankfartyg** ett fartyg, vars lastutrymmen är byggda eller ombyggda huvudsakligen för transport av olja som bulklast, inklusive kombinationsfartyg samt kemikalietankfartyg, då de transporterar olja i bulk;

3) **råoljetankfartyg** ett oljetankfartyg som används till transport av råolja;

4) **oljeprodukttankfartyg** ett oljetankfartyg som används till transport av andra oljor än råolja;

5) **kemikalietankfartyg** ett fartyg, vars lastutrymmen är byggda eller ombyggda huvudsakligen för transport av farliga flytande ämnen som bulklast, inklusive oljetankfartyg, då de transporterar farliga flytande ämnen i bulk;

6) **nytt fartyg**

a) ett fartyg varom byggnadskontrakt har tecknats efter den 31 december 1975; eller

b) när byggnadskontrakt inte finns, ett fartyg vars köl har sträckts eller som befann sig på motsvarande byggnadsstadium efter den 30 juni 1976; eller

c) ett fartyg som överlåtits efter den 31 december 1979; eller

d) ett fartyg som undergått en väsentlig ändring, varom kontrakt tecknats efter den 31 december 1975, eller när kontrakt inte finns, ett fartyg vars byggnadsarbete har påbörjats efter den 30 juni 1976 eller avslutats efter den 31 december 1979; eller

e) ett fartyg som köpts begagnat från utlandet och införlivas med Finlands handelsflotta efter den 21 september 1983;

7) **existerande fartyg** ett fartyg som inte är nytt fartyg;

8) **nytt oljetankfartyg**

a) ett oljetankfartyg, varom byggnadskontrakt har tecknats efter den 1 juni 1979; eller

b) när byggnadskontrakt inte finns, ett oljetankfartyg, vars köl har sträckts eller som befann sig på motsvarande byggnadsstadium efter den 1 januari 1980; eller

c) ett oljetankfartyg som överlåtits efter den 1 juni 1982; eller

d) ett oljetankfartyg som undergått en väsentlig ändring, varom kontrakt tecknats efter den 1 juni 1979 eller, när kontrakt inte finns, vid vilken byggnadsarbetet påbörjats efter den 1 januari 1980 eller avslutats efter den 1 juni 1982;

9) **existerande oljetankfartyg** ett oljetankfartyg som inte är nytt oljetankfartyg;

10) **nytt kemikalietankfartyg** ett kemikalietankfartyg, vars köl har sträckts eller som befann sig på motsvarande byggnadsstadium efter den 30 juni 1986 eller, om det är frågan om ändring av annat fartyg till kemikalietankfartyg, ett fartyg, där ändringsarbetena har pågjorts efter nämnda datum;

11) **existerande kemikalietankfartyg** ett kemikalietankfartyg som inte är nytt kemikalietankfartyg;

12) **väsentlig ändring** sådan annan ändring av ett existerande fartyg än ändring av existerande oljetankfartyg till att motsvara stadgandena i 13-16 §§:

a) som väsentligt ändrar fartygets huvudsakliga dimensioner eller lastkapacitet; eller

b) som ändrar fartygets användningsändamål;

c) som syftar till att väsentligt förlänga fartygets livslängd; eller

d) som på annat sätt ändrar fartyget så att det, om det vore ett nytt fartyg, skulle vara underkastat sådana bestämmelser i denna förordning som inte är tillämpliga på fartyget som ett existerande fartyg;

13) **bruttodräktighet** den största dräktighet som är avgiven i fartygets mätbrev, sådan den definierats i 1947 års konvention om ett enhetligt skeppsmätningssystem; har fartygets bruttodräktighet bestämts enligt 1969 års internationella skeppsmätningkonvention (FördrS 31/82), avgör sjöfartsstyrelsen vilket tontal för bruttodräktigheten den i mätbrevet angivna dräktigheten motsvarar;

14) **dödvikt (DW)** skillnaden i metriska ton mellan fartygets displacement (i vatten med specifika vikten 1,025, vid den lastvattenlinje som motsvarar det beräknade sommarfribordet) och lätt fartyg;

15) **lätt fartyg** fartygets displacement i metriska ton utan last, bränsle, smörjämnen, barlastvatten, färskvatten, matarvatten i tankar, förbrukningsförråd samt passagerare och besättning och deras tillhörigheter;

16) **ren barlast** barlast som är så ren, att oljan inte ens om den släpps ut från ett stillaliggande fartyg på en ren, lugn vattenyta lämnar ett spår som vore synligt på en klar dag; släpps sådant barlastvatten ut genom ett av sjöfartsstyrelsen godkänt kontrollsystem, får utflödets oljehalt inte överstiga 15 miljondelar, i vilket fall belägg, som är baserat på kontrollsystemet, är avgörande vare sig synliga spår av olja förefinns eller ej; i förordningens 3 kap. avses med ren barlast dock barlast i sådan tank som i enlighet med 3 kap. grundligt har rengjorts och tömts på avfall efter att däri senast har transporterats farligt flytande ämne;

17) **segregerad barlast** barlastvatten som intagits i en sådan tank i fartyget, som är helt skild från last- och bunkeroljesystemen och avsedd att varaktigt nyttjas för förande av barlast eller för transport av sådan barlast eller last som inte utgör skadligt ämne;

18) **Östersjöområdet** den egentliga Östersjön, Bottniska viken och Finska viken samt inloppet till Östersjön, vilket begränsas av breddgraden 57°44.8' N, genom Skagen i Skagerack, med undantag av staternas inre territorialvatten;

19) **övriga specialområden** Medelhavet, Svarta havet, Röda havet och Persiska viken, av vilka områden avses med:

a) Medelhavet det egentliga Medelhavet jämte vikar och innanhav; avgränsat mot Svarta havet av breddgraden 41° N och i väst av Gibraltar sund vid längdgraden 5°36' V;

b) Svarta havet det egentliga Svarta havet; avgränsat mot Medelhavet av breddgraden 41° N;

c) Röda havet det egentliga Röda havet jämte Suezviken och Aqabaviken; avgränsat i söder av loxodromen mellan Ras si Ane (12°8.5 N, 43°19.6 O) och Husn Murad (12°40.4' N, 43°30.2' O); och

d) Persiska viken havsområdet nordväst om loxodromen mellan Ras al Hadd (22°30' N, 59°48' O) och Ras al FasteH (25°04' N, 61°25' O);

20) **olja mineralolja** i alla dess former, råolja, brännolja, oljeslam, oljevfall och raffinerade produkter medräknade;

21) **oljehaltig blandning** en blandning som innehåller olja;

22) **råolja** varje flytande kolväteblandning som kan utvinnas i naturen, även behandlade för transport;

23) **beständig olja** råolja, tung bränn- och dieselolja, smörj-olja och andra oljeprodukter av liknande beständighet samt oljevfall;

24) **lätt olja** bensin och fotogen samt andra därmed jämförliga oljeprodukter;

25) **farligt flytande ämne** ett ämne som, då det hamnar i vattnet, genom att hopa sig i näringskedjan eller på grund av sin giftighet medför skada för livet i havet eller människans hälsa, åstadkommer fällning på havsbotten med kraftigt stegrad syreatgång som följd, åstadkommer smakfel i föda, som erhålls från havet, eller genom sin beständighet och störande egenskaper väsentligt minskar användningen av vattnen eller stränderna för rekreatiönsändamål;

26) **flytande ämne** en vätska, vars ångtryck vid en temperatur av 27,8°C inte överstiger 2,8 bar;

27) **ämne med hög viskositet**

a) farligt flytande ämne av kategorin B, vars viskositet vid lossningstemperatur inte understiger 25 millipascalsekunder (mPa.s); eller

b) farligt flytande ämne av kategorin C, vars viskositet vid lossningstemperatur inte understiger 25 millipascalsekunder och som lossas inom finskt vattenområde eller inom Östersjö- eller Svartahavsområdet; eller

c) farligt flytande ämne av kategorin C, vars viskositet vid lossningstemperatur inte understiger 60 millipascalsekunder och som lossas utanför de i b punkten nämnda områdena;

28) **stelnande ämne** farligt flytande ämne

a) vars smältpunkt är lägre än 15°C och som vid tidpunkten för lossningen befinner sig i en temperatur som överstiger smältpunkten med mindre än 5°C; eller

b) vars smältpunkt är 15°C eller mera och som vid tidpunkten för lossningen befinner sig i en temperatur som överstiger smältpunkten med mindre än 10°C;

29) **toalettavfallsvatten** avloppsvatten och annat avfall från toaletter, pissoarer och spygatt i toaletterum, avloppsvatten från sjukvårdsutrymmen via tvättställ, badkar och spygatt, uttömningar från utrymmen, där det finns levande djur, samt annat avfallsvatten, som är blandat med förenämnt avfall;

30) **behandlat toalettavfallsvatten** toalettavfallsvatten som har behandlats i en av sjöfartsstyrelsen godkänd anläggning;

31) **fast avfall** sådant mat-, hushålls- och annat motsvarande avfall, utom färsk fisk och delar av färsk fisk, som uppkommer vid fartygs normalverksamhet och som fortgående eller periodiskt måste förstöras; samt

32) **skadligt ämne** olja, farligt flytande ämne, toalettavfallsvatten och fast avfall; om annat ämne är blandat med det skadliga ämnet, anses även blandningen som skadligt ämne.

2 §
Tillämpning

Denna förordning tillämpas på alla fartyg, om inte nedan annat stadgas.

De i förordningens 2 kap. ingående stadgandena om oljetankfartygs konstruktion tillämpas, på det sätt som sjöfartsstyrelsen närmare bestämmer, även på sådant annat fartyg än oljetankfartyg, som är byggt för och som transporterar mer än 200 ton olja i bulk.

Denna förordning tillämpas inte på försvarsmaktens och ej heller gränsbevakningsväsendets fartyg, om de inte används i allmän trafik för transport av passagerare eller last.

2 kap.
Olja

3 §
Förbud mot utsläpp av olja

Utsläpp av olja eller oljehaltig blandning i vattnet från finskt fartyg är, med nedan i 4 och 5 §§ stadgade undantag, förbjudet även utanför finskt vattenområde.

4 §
Utsläpp av olja inom Östersjöområdet och andra specialområden

Från fartyg, vars bruttodräktighet understiger 400 ton och som ej är oljetankfartyg, får inom Östersjöområdet och annat specialområde utsläppas oljehaltig blandning i vattnet:

1) om den outspädda blandningens oljehalt inte överstiger 15 miljondelar; eller

2) om blandningens oljehalt inte överstiger 100 miljondelar och om blandningen utsläpps från ett fartyg, som färdas längs sin rutt på så långt avstånd som möjligt, dock minst 12 sjömil, från närmaste land.

Inom Östersjöområdet och annat specialområde får från fartyg, som färdas längs sin rutt, från maskineriutrymmena utsläppas behandlad oljehaltig blandning i vattnet:

1) om den oljehaltiga blandningen inte härrör från lastpumpsutrymmena;

2) om rester av oljelast inte är blandade med den oljehaltiga blandningen;

3) om den outspädda blandningens oljehalt inte överstiger 15 miljondelar; samt

4) om fartyget har i användning en oljeseparatoranläggning och en effektiv filtreringsanläggning eller ett motsvarande av sjöfartsstyrelsen godkänt system som inte släpper ut i vattnet blandning, vars oljehalt överstiger 15 miljondelar, och till vilken anslutits en sådan alarmanordning, som anger då denna gräns överskrids, och en sådan automatisk stoppmekanism för utsläppet som träder i funktion vid nämnda gränsvärde.

Inom Östersjöområdet och annat specialområde får dessutom från oljetankfartygs lasttank i vattnet utsläppas ren barlast.

5 §
Utsläpp av olja utanför Östersjöområdet och andra specialområden

Utanför Östersjöområdet och andra specialområden får på öppna

havet:

1) från fartyg som färdas längs sin rutt och som inte är oljetankfartyg, genom en av sjöfartsstyrelsen godkänd behandlings- och kontrollanläggning utsläppas oljehaltig blandning som utspädd har en oljehalt som inte överstiger 15 miljondelar eller, om utsläppet sker längre bort än 12 sjömil från närmaste land, 100 miljondelar;

2) från oljetankfartygs maskineriutrymmen i vattnet utsläppas oljehaltigt slagvatten med ovan i 1 punkten stadgade begränsningar, om den oljehaltiga blandning som utsläpps inte härrör från lastpumpsutrymmen och om den inte blandats med lastrester; (20.12.1985/1025) samt

3) från oljetankfartyg, som färdas längs sin rutt i barlast, då det befinner sig på längre avstånd än 50 sjömil från närmaste land, i vattnet utsläppas olja eller oljehaltig blandning medelst ett av sjöfartsstyrelsen godkänt system, om den mängd olja som flödat ut i vattnet inte vid någon tidpunkt överstiger 60 liter per av fartyget tillryggalagd sjömil och den mängd olja som blivit utsläppt i vattnet under färden sammanlagt utgör högst 1/15 000 av fartygets föregående lastmängd eller i fråga om ett nytt fartyg 1/30 000 av fartygets föregående lastmängd.

Utanför Östersjöområdet och andra specialområden på öppna havet får i vattnet dessutom från oljetankfartygs lasttankar utsläppas ren barlast.

Vid tillämpning av denna paragraf anses som land öven det nordost om Australien belägna Stora barriärrevet, vars gränser sjöfartsstyrelsen närmare anger.

6 §

Förbud mot utsläpp av olja inom finskt vattenområde

Utsläpp av olja eller oljehaltig blandning från fartyg i vattnet är förbjudet inom finskt vattenområde.

Fartyg, vars bruttodräktighet är minst 100 ton, skall vara utrustat med en tank av tillräcklig kapacitet för lagring av oljehaltigt vatten, som senare skall tömmas i mottagningsanläggning, eller med ett annat motsvarande system.

Fartyg, vars bruttodräktighet understiger 100 ton, skall ha ett av sjöfartsstyrelsen godkänt system för iakttagande av ovan i 1 mom. avsett förbud mot utsläpp.

7 §

Tillsättning av kemikalier i olja

Ovan i 4 och 5 §§ avsett utsläpp får ej innehålla kemikalier eller andra ämnen som tillsatts i avsikt att kringgå de begränsningar av utsläpp som ingår i stadgandena i fartygsavfallslagen och i denna förordning samt i de bestämmelser som utfärdats med stöd av nämnda stadganden.

8 §

Anläggningar i maskineriutrymmen

Finskt oljetankfartyg med en bruttodräktighet av minst 150 ton ävensom annat finskt fartyg med en bruttodräktighet av minst 400 ton skall vara försett med ett i 4 och 5 §§ avsett system för separering av olja i vatten som runnit ned på fartygets botten eller det skall på annat sätt vara säkerställt att olja som runnit ned på fartygets botten inte töms ut i strid med fartygsavfallslagen

eller denna förordning.

Fartyg skall vara försett med en tank av tillräcklig kapacitet för mottagande av oljerester som uppkommer vid rening av bränn- och smörjoljor.

Fartyg med en bruttodräktighet av minst 10 000 ton eller annat fartyg som tar stora mängder bränsle skall i de fall som sjöfartsstyrelsen bestämmer vara utrustat med en kontrollanläggning för utsläpp av oljehaltigt vatten, vilken också registrerar uppgifterna.

Ovan i 1-3 mom., 4 och 5 §§ samt 6 § 2 mom. avsedda system och därtillhörande anläggningar och anordningar skall vara godkända av sjöfartsstyrelsen.

Beträffande finskt oljetankfartyg med en bruttodräktighet som understiger 150 ton ävensom annat finskt fartyg med en bruttodräktighet som understiger 400 ton skall på av sjöfartsstyrelsen godkänt sätt vara säkerställt att olja som runnit ned på fartygets botten inte töms ut i strid med fartygsavfallslagen eller denna förordning.

9 §

Förande av barlast i bränsletank

Vattenbarlast får föras i bränsletank endast om fartygets stabilitet inte går på annat sätt att trygga.

Nödgas man intaga barlast i bränsletank, får sådan barlast släppas ut i vattnet endast med iakttagande av stadgandena i denna förordning. Behörig anteckning om sådant utsläpp skall göras i nedan i 24 § avsedd oljedagbok.

10 §

Förande av olja i förpiken

Att föra olja i tankar förom kollisionskottet är förbjudet.

11 §

Segregerade barlasttankar

Varje nytt råoljetankfartyg med minst 20 000 tons dödvikt samt varje nytt oljeprodukttankfartyg med minst 30 000 tons dödvikt skall vara försett med segregerade barlasttankar enligt fordringarna i denna paragraf.

Summan av vikten av lätt oljetankfartyg och volymen av segregerade barlasttankar i fartyget skall vara sådan att fartygets djupgående midskepps är minst 2 procent av fartygets längd, ökad med två meter. Fartygets trim på aktern får dock vara högst 1,5 procent av längden och propellrarna skall vara helt under vattnet.

Vid tillämpning av stadgandena i denna paragraf angående segregerade barlasttankar anses oljetankfartyg med minst 70 000 tons dödvikt som ett nytt oljetankfartyg, om det motsvarar definitionen på nytt fartyg.

12 §

Förande av barlast i lastoljetank

Barlastvatten får föras i lastoljetank endast om fartygs säkerhet inte går att trygga på annat sätt eller om sjöfartsstyrelsen på grund av fartygs verksamhets särskilda karaktär i undantagsfall lämnat tillstånd till det. I fråga om nya råoljetankfartyg med minst 20 000 tons dödvikt får extra barlast intas endast i sådana lasttankar som blivit rengjorda enligt nedan i 16 § avsett råoljereingöringssystem. (20.12.1985/1025)

Nödgas man intaga barlast i lastoljetankar, får sådan utsläppas i vattnet endast i enlighet med stadgandena i denna förordning. Behörig anteckning om sådant utsläpp skall göras i nedan i 24 § avsedd oljedagbok.

13 §

Fordringar angående existerande råolje-
tankfartyg

Existerande råoljetankfartyg med minst 40 000 tons dödvikt skall vara försedda med segregerade barlasttankar enligt fordringarna i 11 §.

Som alternativ till ovan i 1 mom. avsedda segregerade barlasttankar kan fartyg använda ett råoljereingöringssystem som uppfyller fordringarna i 16 §, försåvitt fartyget ej är avsett för transport av sådan råolja, för vilken detta system ej lämpar sig.

Som alternativ till ovan i 1 och 2 mom. avsedda metoder kan fartyg temporärt använda sådana lasttankar för ren barlast som uppfyller fordringarna i 15 §, varvid fartyg med minst 70 000 tons dödvikt skall övergå till någondera av de i 1 och 2 mom. nämnda metoderna senast den 2 oktober 1985, och fartyg med minst 40 000 men mindre än 70 000 tons dödvikt senast den 2 oktober 1987.

14 §

Fordringar angående existerande olje-
produkttankfartyg

Existerande oljeprodukttankfartyg med minst 40 000 tons dödvikt skall vara försedda med antingen segregerade barlasttankar i enlighet med stadgandena i 11 § eller lasttankar för ren barlast som uppfyller fordringarna i 15 §.

15 §

Bestämmelser angående rena barlasttankar

Kapaciteten och placeringen av lasttankar som är avsedda för ren barlast skall vara sådana, att fartyget uppfyller fordringarna på djupgående och trim i 11 §.

För kontroll av oljehalten i vatten som länsas från lasttankar som är avsedda för ren barlast skall till länsrörssystemet anbringas en av sjöfartsstyrelsen godkänd oljehaltsmätare.

Lasttankar som är avsedda för ren barlast skall i fråga om sin placering och användning vara överensstämmande med sjöfartsstyrelsens anvisningar. Ombord på fartyg skall finnas en handbok för användningen av systemet som överensstämmer med sjöfartsstyrelsens anvisningar.

16 §

Råoljereingöringssystemet

Varje nytt råoljetankfartyg med minst 20 000 tons dödvikt skall vara försett med ett av sjöfartsstyrelsen godkänt råoljereingöringssystem.

Användningen av råoljereingöringssystemet skall ske i enlighet med sjöfartsstyrelsens anvisningar.

Innan ett fartyg avgår från lossningshamn skall ett behövligt antal lasttankar rengöras med råolja, så att vattenbarlast vid behov kan intas i dessa tankar.

Ombord på fartyg skall finnas en handbok för användningen av systemet, som överensstämmer med sjöfartsstyrelsens anvisningar.

Varje oljelast- och sloptank skall vara försedd med ett inertgassystem i enlighet med det protokoll av år 1978 som ansluter sig till 1974 års internationella konvention om säkerhet för människoliv till sjöss (FördrS 25/81).

17 §
Skyddande placering av segregerad barlast

Barlasttankarna inom lastttankområdet i oljetankfartyg som avses i 11 § 1 mom. skall vara så placerade, att de skyddar fartygets lastttankar vid eventuell grundstötning eller kollision. Närmare bestämmelser om placeringen av barlasttankarna utfärdas av sjöfartsstyrelsen.

18 §
Sloptankar

Oljetankfartyg, som är nytt fartyg med en bruttodräktighet av minst 150 ton, skall vara försett med ett tillräckligt effektivt system för rengöring av lastttankarna samt anordningar för överföring av tankspolvätskan till fartygets sloptankar.

Sloptankarnas volym skall vara tillräcklig för att ta emot allt det avfall som uppstår vid tankspolning och minst tre procent av volymen av fartygets lastttankar.

I oljetankfartyg som är försedda med segregerade barlastttankar eller med råoljerengöringssystem och med rengöringssystem, vid vilka används ringa mängder vatten får dock sloptankens volym vara minst 1,5 procent av lastttankarnas volym. I fråga om fartyg som är avsedda för bulktransport av olja och fasta ämnen kan sjöfartsstyrelsen godkänna sloptankar vars volym är minst 0,8 procent av lastttankarnas volym. Nya fartyg, som är oljetankfartyg med minst 70 000 tons dödvikt, skall ha minst två sloptankar. (20.12.1985/1025).

Existerande fartyg, som är oljetankfartyg med en bruttodräktighet av minst 150 ton, skall vara försedda med ett rengöringssystem för lastttankar samt med sloptankar senast den 2 oktober 1986.

Sjöfartsstyrelsen kan bevilja undantag från stadgandena i 1, 2 och 3 mom. i fråga om fartyg som trafikerar korta sträckor i särskild fart. (20.12.1985/1025).

19 §
Kontrollanordningar för oljeutsläpp

Nya fartyg, som är oljetankfartyg med en bruttodräktighet av minst 150 ton, skall ha sådana av sjöfartsstyrelsen godkända kontrollanordningar för oljeutsläpp som är försedda med en registreringsanordning. Av de registrerade uppgifterna skall framgå mängden av samt datum och klockslag för varje oljeutsläpp. Uppgifterna skall uppbewaras under tre år.

Sloptankarna skall vara försedda med en av sjöfartsstyrelsen godkänd indikator för fastställande av gränsskiktet mellan olja och vatten.

Existerande fartyg, som är oljetankfartyg med en bruttodräktighet av minst 150 ton, skall vara försedda med ovan i 1 mom. avsedda kontrollanordningar senast den 2 oktober 1986.

Ombord på oljetankfartyg skall finnas en av sjöfartsstyrelsen godkänd handbok för användningen av de system och anordningar som nämns i 1 och 2 mom.

20 §

Pump-, rör- och utsläppssystem för oljehaltiga blandningar ombord på oljetankfartyg (20.12.1985/1025)

Oljetankfartyg skall ha på däck på båda sidorna av fartyget en manifold för utsläpp av oljehaltigt vatten till mottagningsanläggning i hamn.

För sådana utsläpp av oljehaltigt vatten som får ske enligt 5 § 1 mom. 3 punkten skall till öppet däck eller till fartygssidan dras en rörledning så, att rörets mynning befinner sig ovanför vattenlinjen i alla barlastlägen.

I nya fartyg, som är oljetankfartyg, skall finnas en möjlighet att stoppa utsläpp av oljehaltigt vatten. En observationsplats skall anordnas på eller ovanför övre däck så, att den i 1 mom. avsedda manifolden och den i 2 mom. avsedda rörledningens mynning är synliga från denna plats. Anordning för att stoppa utsläpp behöver inte finnas på denna plats, om en funktionssäker förbindelse är ordnad mellan den och observationsplatsen.

Alla utsläpp, med undantag av utsläpp av segregerad och ren barlast i hamn eller på havet med hjälp av tyngdkraft eller utsläpp av oljehaltiga blandningar i sådana av sjöfartsstyrelsen bestämda specialfall där barlastvattnets kvalitet kan kontrolleras, skall ske ovanför vattenlinjen. (20.12.1985/1025)

I nytt oljetankfartyg, som är försett med segregerade barlast-tankar eller med ett råoljerengöringssystem, skall oljerörledningarna och lastpumparna vara så konstruerade, att den mängd som blir kvar i ledningarna efter lossning av lasten blir så liten som möjligt. För tömning av denna olja skall finnas nödiga anordningar. Sådan olja skall kunna tömmas både i land genom särskilda rörledningar och i en last- eller sloptank på fartyget.

Existerande råoljetankfartyg med minst 40 000 tons dödvikt skall vara försett med ovan i föregående moment avsedd anordning för tömning av rörledningarna.

21 §

Begränsning av tankstorlek

I finskt oljetankfartyg, som är nytt fartyg, får ingen vingtank för oljelast ha större volym än 22 500 m³ och ingen lasttank mellan två långskeppsskott ha större volym än 50 000 m³.

Längden av lasttank får inte överskrida det största av följande värden:

10 meter; eller

10 procent av fartygets längd, om fartyget inte har något långskeppsskott; eller

15 procent av fartygets längd, om fartyget har endast ett långskeppsskott i centerlinjen; eller

20 procent av fartygets längd, om fartyget har två eller flera långskeppsskott; understiger bredden av en vingtank en femtedel av fartygets bredd, skall centertankarna dock ha en mindre längd i enlighet med vad sjöfartsstyrelsen bestämmer.

Ovan i 1 mom. avsett fartygs lastutrymmen skall vara indelade så, att ett hypotetiskt oljeutflöde, beräknat enligt sjöfartsstyrelsens föreskrifter, får uppgå till högst 30 000 m³ eller $400\sqrt[3]{DW}$, i intet fall dock till mer än 40 000 m³.

På annat än ovan i 1 mom. avsett finskt oljetankfartyg tillämpas stadgandena i denna paragraf från den 2 oktober 1985:

1) om fartyget överlåtits efter den 1 januari 1977; eller

2) om fartygets överlåtelse skett senast den 1 januari 1977 och byggnadskontraktet tecknats efter den 1 januari 1974 eller i

avsaknad av byggnadskontrakt, fartygets köl har sträckts eller fartyget befunnit sig på motsvarande byggnadsstadium efter den 30 juni 1974.

22 §
Oljetankfartygs läckstabilitet

Oljetankfartygs läckstabilitet skall vara sådan, att:

- 1) den slutliga vattenlinjen, när fartyget har slagsida, ligger nedan om de öppningar, genom vilka en kontinuerlig vattenfyllning kan ske;
- 2) i detta slutliga läget av vattenfyllningen fartygets krängningsvinkel inte överstiger 25°, eller 30° om däcksranden ej kommer under vattenytan;
- 3) i det slutliga läget av vattenfyllningen den rätande hävarmskurvan är positiv och sträcker sig minst 20° från jämviktsläget, varvid värdet för den största resterande rätande hävarmen skall vara minst 0,1 m och den rätande hävarmskurvas yta minst 0,0175 radianmeter. Inom detta stabilitetsområde får oskyddade öppningar inte hamna under vattenytan, med undantag av öppningar som är försedda med vattentäta stängningsanordningar. (20.12.1985/1025)

4) stabiliteten är tillräcklig i varje mellanskede av vattenfyllningen, och att (20.12.1985/1025)

5) då fartyget har stabilisatorer med mekaniska funktioner såsom ventiler, beaktas dessa inte vid beräkningen av stabiliteten. Utrymmen som förenas av ett till sin diameter stort rör anses utgöra ett enhetligt utrymme. (20.12.1985/1025)

Befälhavaren på nytt oljetankfartyg skall tillställas uppgift om att fartyget uppfyller de i 1 mom. fordrade stabilitetsnormerna samt uppgift om sådan lastfördelning som kan godkännas med hänsyn till stabiliteten. (20.12.1985/1025)

23 §
Transport av olja i inrikestrafik

Oljetankfartyg som i inrikestrafik transporterar beständig olja skall vara försett med minst en sådan mängd oljebommar som motsvarar fartygets tredubbla längd samt pumpanordningar för uppsamlande av utflödad olja.

Oljetankfartyg som trafikerar Saima kanal eller därtill anslutet insjöområde skall även vid transport av lätt olja vara försett med utrustning som nämns i 1 mom. samt dessutom med dubbelbotten under alla lasttankar och:

1) med fast eller transportabelt rör- och pumpsystem, varmedelst lasten i varje tank, utgående från de översta vätskelagren, kan flyttas till annan tank eller överbord; eller

2) tomma tankar vid fartygets sida invid alla lasttankar.

Vid transport av beständig olja i oljetankfartyg på Saima kanal eller därtill anslutet insjöområde får ingen vingtank innehålla mer än 200 m³ olja.

Utan hinder av vad i 2 och 3 mom. är stadgat får oljetankfartyg som under år 1982 gått i trafik på Saimens vattendragsområde fortfarande nyttjas till transport av olja.

24 §
Oljedagbok

På finskt oljetankfartyg med en bruttodräktighet av minst 150 ton ävensom på annat finskt fartyg med en bruttodräktighet av

minst 400 ton, där olja används som bränsle, skall antingen befälhavaren själv eller under hans tillsyn annan person som hör till befälet föra oljedagbok enligt ett av sjöfartsstyrelsen fastställt formulär.

Vederbörande myndighet och, när fartyget ligger i utländsk hamn, vederbörande myndighet i utlandet äger rätt att granska oljedagboken och på begäran erhålla av befälhavaren styrkt utdrag ur den. Åtgärder som myndighet företar med stöd av stadgandena i detta moment skall genomföras så snabbt som möjligt och utan att fartyget fördröjs.

Oljedagboken skall förvaras på en plats, där den är lätt tillgänglig för granskning, och den skall uppbevaras under en tid av tre år efter den sista anteckningen i den.

Vad i 2 mom. är stadgat gäller i tillämpliga delar även utländskt fartygs oljedagbok eller motsvarande anteckningar, då fartyget ligger i finsk hamn.

25 §

Fasta och flytande plattformar

I fråga om fasta och flytande plattformar, som nyttjas för utforskning och utvinning av havsbottens mineraltillgångar samt därmed förknippad verksamhet utanför kusten, gäller i tillämpliga delar stadgandena i 3-8 och 24 §§ om fartyg med en bruttodräktighet av minst 400 ton, vilka inte är oljetankfartyg. Utsläpp av olja eller oljehaltig blandning är dock förbjudet, då oljehalten utan utspädning överstiger 15 miljondelar.

26 §

Anmälningsskyldighet vid observationer

Observerar befälhavaren på finskt fartyg i inre finska farvattnen eller inom Östersjöområdet olja på vattnet i så stor mängd, att med hänsyn till väderleks- och andra förhållanden risk för oljeskada föreligger, skall han anmäla till vederbörande finsk eller utländsk myndighet sin iakttagelse på sätt sjöfartsstyrelsen närmare bestämmer. Gör en person som tillhör fartygets manskap eller befäl motsvarande iakttagelse, är han skyldig att anmäla därom till fartygets befälhavare.

Befälhavare behöver dock inte göra i 1 mom. avsedd anmälan, om det är uppenbart att myndigheterna redan fått vetskap om händelsen.

Vad i 1 och 2 mom. är stadgat gäller i tillämpliga delar även andra skadliga ämnen än olja.

27 §

Anmälningsskyldighet i fall av skada

Förorsakas av fartyget utsläpp av skadligt ämne i strid med stadgandena i denna förordning eller en situation som avses i 11 § i fartygsavfallslagen, åligger det fartygets befälhavare att ofördröjligen meddela det till vederbörande finsk eller utländsk myndighet på sätt sjöfartsstyrelsen närmare bestämmer. Meddelandet skall innehålla uppgifter om fartyget och dess tillstånd, position, last och arten av det som inträffat.

Då befälhavaren är förhindrad att göra i 1 mom. avsedd anmälan, skall fartygets ägare, befraktare, användare eller trafikidkare eller deras ombud påtaga sig ansvar för befälhavarens skyldighet att göra anmälan.

28 §
Bekämpningsplan

Kommuns i 12 § fartygsavfallslagen avsedda plan för bekämpning av oljeskador som förorsakats av fartyg skall sammanställas med planen för bekämpning av oljeskador som uppkommit på land till en kombinerad kommunal plan för bekämpning av oljeskador.

Bekämpningsplanen skall beträffande oljeskador förorsakade av fartyg innefatta:

1) uppgift om den myndighet som ansvarar för ledningen och organiseringen av bekämpningen av oljeskador;

2) utredning om alarmsystemet och i synnerhet om vilka som skall alarmeras;

3) karta över eller annan precisering av det område som alarm-systemet omfattar;

4) utredning om vilka inrättningar som deltar i oljebekämpningen och om kontaktpersonerna hos dessa, antalet personer som deltar i bekämpningen och alarmberedskapstiden för inrättningarna;

5) utredning om vilken tjänsteställning bekämpningsenheternas ledare skall ha samt utredning om den utbildning som bekämpnings-enheterna skall genomgå;

6) utredning om de bekämpningsredskap och -förnödenheter som ansetts erforderliga för bekämpningsenheternas bruk, såsom olje-bommar, utrustning för uppsamling, transport och förvaring av oljehaltigt avfall, absorptionsmedel eller motsvarande medel, båtutrustning och radioutrustning samt eventuell annan specialut-rustning; vid planeringen av utrustningen skall vederbörande myndighets allmänna anvisningar beaktas;

7) karta eller skiss varav framgår på vilken plats inom kommunens område den i 6 punkten nämnda bekämpningsutrustningen är förlagd och vilka bryggor som kan nås med lastbil samt djupet i farlederna fram till dessa bryggor;

8) utredning om ordnandet av efterbekämpning av oljeskador, såsom rengöring av nedsmutsade stränder samt vidarebehandling av oljehaltigt avfall;

9) uppgifter om lokalt och regionalt samarbete och om samarbete med kommunens avfallshanteringsmyndighet samt utredning om samord-nandet av de system som förutsätts i lagen om bekämpande av oljeska-dor som uppkommer på land (378/74) och fartygsavfallslagen; samt

10) uppgifter om andra sådana åtgärder i fråga om bekämpnings-beredskapen och bekämpningen som ansetts erforderliga och föranleds av lokala och regionala förhållanden.

Vid granskningen och utarbetandet av planerna biträds sjö-fartsstyrelsen av vattenförvaltningens distriktsorganisation.

3 kap.

Farliga flytande ämnen

29 § (20.3.1987/324)

Kategorisering

Farliga flytande ämnen indelas i kategorier A, B, C och D som följer:

till kategori A hör ämnen som, när de hamnar i vattnet, utgör en allvarlig risk för marina tillgångar eller människors hälsa eller medför allvarlig skada på skönhets- och rekreationsvärden eller medför allvarlig störning av annat legitimt utnyttjande av havet;

till kategori B hör ämnen som, när de hamnar i vattnet, utgör en risk för marina tillgångar eller människors hälsa eller medför

skada på skönhets- och rekreationsvärden eller medför störning av annat legitimt utnyttjande av havet;

till kategori C för ämnen som, när de hamnar i vattnet, utgör en mindre risk för marina tillgångar eller människors hälsa eller medför mindre skada på skönhets- och rekreationsvärden eller medför mindre störning av annat legitimt utnyttjande av havet; samt

till kategori D för ämnen som, när de hamnar i vattnet, utgör en mätbar risk för marina tillgångar eller människors hälsa eller medför obetydlig skada på skönhets- och rekreationsvärden eller medför obetydlig störning av annat legitimt utnyttjande av havet.

Sjöfartsstyrelsen fastställer indelningen av farliga flytande ämnen i kategorierna A, B, C och D i enlighet med protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/83) jämte däri senare gjorda ändringar.

När det är fråga om transport av ett sådant farligt flytande ämne som inte har hänförts till någon av de kategorier som nämns i 1 mom., avgör sjöfartsstyrelsen interimistiskt om kategoriseringen av ämnet efter att ha hört miljöministeriet.

29 a § (20.3.1987/324)

Fordringar beträffande konstruktion

Kemikalietankfartyg, som transporterar ämnen av kategorin A, B eller C, skall uppfylla de fordringar beträffande konstruktionen och de övriga fordringar som i förordningen om kemikalie- och gastankfartyg (244/82) och med stöd därav utfärdade bestämmelser ställs på fartyg, som transporterar sådana ämnen.

29 b § (20.3.1987/324)

Rörlednings-, pump- och tömningsanordningar

I lasttank och därtill hörande rörledningar i ett nytt kemikalietankfartyg, som transporterar ämnen av kategorin B får efter lossning av lasten återstå en last av högst 0,1 m³.

I lasttank och därtill hörande rörledningar i ett existerande kemikalietankfartyg, som transporterar ämnen av kategorin B, får på motsvarande sätt återstå en last av högst 0,3 m³.

I lasttank och därtill hörande rörledningar i ett nytt kemikalietankfartyg, som transporterar ämnen av kategorin C, får på motsvarande sätt återstå en last av högst 0,3 m³.

I lasttank och därtill hörande rörledningar i ett existerande kemikalietankfartyg, som transporterar ämnen av kategorin C, får på motsvarande sätt återstå en last av högst 0,9 m³.

Sjöfartsstyrelsen kan bevilja existerande kemikalietankfartyg rätt att avvika från ovan angivna bestämmelser när det till följd av de ifrågavarande fartygens särskilda konstruktion eller fartygens begränsade trafikområde inte är ändamålsenligt att tillämpa bestämmelserna.

30 § (20.3.1987/324)

Förbud mot utsläpp

Det är förbjudet att släppa ut farligt flytande ämne i vattnet från finskt fartyg också utanför finskt vattenområde, med de undantag om vilka stadgas i 30 a och 30 b §§.

Har ämnet inte hänförts till kategorin A, B, C eller D och har dess farlighet inte interimistiskt avgjorts i enlighet med 29 § 3 mom., är det förbjudet att släppa ut sådant ämne i vattnet från fartyg.

Vad som stadgas i 1 och 2 mom. gäller inte utsläpp av ren eller segregerad barlast i vattnet.

30 a § (20.3.1987/324)
Avvikelser från förbudet mot utsläpp inom
Östersjö- och Svartahavsområdena

Från sådant finskt fartyg på resa inom Östersjö- eller Svartahavsområdet, som går för egen maskin och gör minst 7 knop, eller från bogserat fartyg med minst 4 knops fart får på avstånd av minst 12 sjömil från närmaste land utsläppas:

1) ämnen av kategorin A eller blandningar, som innehåller sådana ämnen, förutsatt att de tankar som innehållit ämnena har rengjorts på sätt som sjöfartsstyrelsen godkänt, att tvättlösningen har tömts i en mottagningsanordning på land, att rengöringen godkänts av en av sjöfartsstyrelsen därtill bemyndigad inspektör och att utsläppet sker under vattenlinjen på en plats där vattendjupet är minst 25 meter;

2) ämnen av kategorin B eller blandningar, som innehåller sådana ämnen, förutsatt att de tankar som innehållit ämnena har rengjorts på sätt som sjöfartsstyrelsen godkänt, att tvättlösningen har tömts i en mottagningsanordning på land och att utsläppet sker under vattenlinjen på en plats där vattendjupet är minst 25 meter samt så, att ämnets koncentration i fartygets kölvatten är högst en miljondel och att sjöfartsstyrelsen har godkänt det sätt på vilket utsläppet sker;

3) ämnen av kategorin C eller blandningar, som innehåller sådana ämnen på sätt som sjöfartsstyrelsen godkänt, under vattenlinjen samt på en plats där vattendjupet är minst 25 meter och så, att ämnets koncentration i fartygets kölvatten är högst en miljondel och att den största utsläppta lastmängden är högst 1 kubikmeter per tank eller 1/3000 av volymen av tankarna i kubikmeter, om den senare volymen är större; och

4) ämnen av kategorin D eller blandningar, som innehåller sådana ämnen, förutsatt att ämnets koncentration i den blandning som pumpas ut är högst 1 del ämne på 10 delar vatten.

Av sjöfartsstyrelsen godkända ventilationssystem kan användas för att avlägsna lastrester ur tankarna i fråga om ämnen, vilkas ångtryck vid 20°C överstiger 5×10^3 Pa. Om vatten släpps in i tanken efter ventilationen, anses den vara ren och vid dess tömning i havet behöver bestämmelserna i 1 mom. i denna paragraf inte iakttas.

30 b § (20.3.1987/324)
Avvikelser från förbudet mot utsläpp utanför Östersjö-
och Svartahavsområdena

Från finskt fartyg på resa utanför Östersjö- och Svartahavsområdena, som går för egen maskin och gör minst 7 knop, och från bogserat fartyg med minst 4 knops fart får på större avstånd än 12 sjömil från närmaste land utsläppas:

1) ämnen av kategorin A eller blandningar, som innehåller dessa ämnen, förutsatt att de tankar som innehållit ämnena rengjorts på sätt som sjöfartsstyrelsen godkänt, att tvättlösningen har tömts i en mottagningsanordning på land och att utsläppet sker under vattenlinjen på en plats, där vattendjupet är minst 25 meter;

2) ämnen av kategorin B eller blandningar, som innehåller dessa ämnen, på sätt som sjöfartsstyrelsen godkänt, under vattenlinjen på en plats, där vattendjupet är minst 25 meter och så, att ämnets koncentration i fartygets kölvatten är högst en miljondel.

och att den största utsläppta lastmängden är högst 1 kubikmeter per tank eller 1/3000 av tankarnas volym i kubikmeter, om den senare volymen är större;

3) ämnen av kategorin C eller blandningar, som innehåller dessa ämnen, på sätt som sjöfartsstyrelsen godkänt, under vattenlinjen på en plats, där vattendjupet är minst 25 meter och så, att ämnets koncentration i fartygets kölvatten är högst 10 miljondelar och att mängden utsläppt last är högst 3 kubikmeter per tank eller 1/1000 av tankarnas volym i kubikmeter, om den senare volymen är större; och

4) ämnen av kategorin D eller blandningar, som innehåller dessa ämnen, förutsatt att ämnets koncentration i den blandning som pumpas ut är högst 1 del ämne på 10 delar vatten.

Av sjöfartsstyrelsen godkända ventilationssystem kan användas för att avlägsna lastrester ur tankarna i fråga om ämnen vilkas ångtryck vid 20°C överstiger 5×10^3 Pa. Om vatten släpps in i tanken efter ventilationen, anses den vara ren och vid dess tömning i havet behöver bestämmelserna i 1 mom. i denna paragraf inte iakttas.

31 § (20.3.1987/324)
Lastdagbok

På fartyg, som transporterar farligt flytande ämne, som hör till kategorin A, B, C eller D, skall antingen befälhavaren själv eller under hans tillsyn en annan person, som hör till befälet, föra lastdagbok enligt ett av sjöfartsstyrelsen fastställt formulär.

Vederbörande myndighet och, när fartyget ligger i hamn utomlands, vederbörande utländska myndighet har rätt att granska lastdagboken och på begäran erhålla av befälhavaren styrkt utdrag ur den. Åtgärder, som företas av myndighet med stöd av detta moment skall genomföras så snabbt som möjligt och utan att fartyget i onödan fördröjs.

Vad som stadgas i 2 mom. gäller i tillämpliga delar även lastdagbok eller motsvarande anteckningar på utländskt fartyg när det ligger i finsk hamn.

Lastdagboken skall förvaras på en plats, där den är lätt tillgänglig för granskning, och uppbevaras under en tid av tre år efter det att den senaste anteckningen har gjorts i den.

31 a § (20.3.1987/324)
Handbok

På fartyg, som transporterar farliga flytande ämnen i bulk, skall finnas en handbok över fartygets användning, utrustning och konstruktion, enligt ett av sjöfartsstyrelsen fastställt formulär.

32 § (20.3.1987/324)
Lossning av lasten och övervakning av
tankens rengöring

Fartygets befälhavare ansvarar för att farligt flytande ämne lossas, tankar och rörledningar rengörs, tvättvatten töms och anteckningar i lastdagboken görs i enlighet med denna förordning och med stöd därav utfärdade bestämmelser.

I hamnar, där farliga flytande ämnen, som hör till kategorin A, B, C eller D, lastas eller lossas, skall finnas av sjöfartsstyrelsen bemyndigade inspektörer med uppgift att tillse att lastningen och lossningen av lasten, som hör till olika kategorier, rengöringen av tankarna och rörledningarna, anteckningarna i lastdagboken och

övriga därmed jämförbara åtgärder görs i enlighet med denna förordning och de bestämmelser som utfärdats med stöd av förordningen.

Fartygets agent skall underrätta sjöfartsstyrelsens distriktsförvaltning om lossning av ämne, som hör till kategorin A, B eller C, i hamn. Anmälan skall göras i god tid, såvitt möjligt minst 48 timmar före den avsedda lossningen.

32 a § (20.3.1987/324)

Lossning av ämnen av kategori A

Tank ur vilken ämne av kategori A har lossats skall rengöras på av sjöfartsstyrelsen godkänt sätt och tvättvattnet skall tömmas i en mottagningsanordning innan fartyget lämnar hamnen.

Fartyget kan dock på befälhavarens anhållan befrias från att rengöra tanken i lossningshamnen, om

1) i tanken därnäst lastas samma ämne eller annat sådant ämne, som kan lastas i tanken utan att tanken däremellan behöver rengöras, och tanken inte rengöras och däri inte tas barlast före följande lastning; eller

2) tanken inte rengörs och i den inte tas barlast till havs och tanken rengörs på av sjöfartsstyrelsen godkänt sätt i en annan hamn och under förutsättning att fartygets befälhavare företer en skriftlig bekräftelse på att fartyget i den hamn där tanken avses bli rengjord har tillgång till tillräckliga mottagningsanordningar; eller

3) lastresterna avlägsnas genom att tanken ventileras på sätt som sjöfartsstyrelsen har godkänt.

32 b § (20.3.1987/324)

Lossning av ämnen av kategori B

Tank ur vilken ämne av kategori B har lossats skall rengöras på av sjöfartsstyrelsen godkänt sätt och tvättvattnet skall tömmas i en mottagningsanordning innan fartyget lämnar hamnen.

Tanken behöver dock inte rengöras om ämnet kan lossas ur tanken så fullständigt att mängden av den last som blir kvar i tanken inte överstiger den maximimängd som nämns i 30 b § 1 mom. 2 punkten, varvid denna mängd får tömmas i havet, och om tvättvattnet förvaras i fartyget tills detta befinner sig utanför Östersjöområdet eller Svartahavsområdet. En förutsättning för att fartyget skall fritas från skyldigheten att rengöra är vidare att fartyget uppfyller de krav som ställs i 29 b § beträffande den lastmängd som blir kvar i tanken och att det inte är frågan om ett ämne med hög viskositet eller ett stelrande ämne.

Fartyget kan därtill på befälhavarens anhållan fritas från skyldigheten att rengöra tanken i lossningshamnen om

1) i tanken därnäst lastas samma ämne eller annat sådant ämne, som kan lastas i tanken utan att denna behöver rengöras, och tanken inte rengörs och i den inte tas barlast före lastningen; eller

2) tanken inte rengörs och i den inte tas barlast till havs och tanken rengörs på av sjöfartsstyrelsen godkänt sätt i en annan hamn och under förutsättning att fartygets befälhavare företer en skriftlig bekräftelse på att fartyget i den hamn där tanken avses bli rengjord har tillgång till tillräckliga mottagningsanordningar; eller

3) lastresterna avlägsnas genom att tanken ventileras på sätt som sjöfartsstyrelsen har godkänt.

32 c § (20.3.1987/324)
Lossning av ämnen av kategori C

Tank ur vilken ämne av kategori C har lossats skall rengöras på av sjöfartsstyrelsen godkänt sätt och tvättvattnet skall tömmas i en mottagningsanordning innan fartyget lämnar hamnen.

Tanken behöver dock inte rengöras om ämnet kan lossas ur tanken så fullständigt att mängden av den last som blir kvar i tanken inte överstiger den i 30 b § 1 mom. 3 punkten nämnda maximi-mängd, som får tömmas i havet, och om tvättvattnet förvaras i fartyget tills detta befinner sig utanför Östersjöområdet eller Svartahavsområdet. En förutsättning för att fartyget skall fritas från skyldigheten att rengöra tanken är vidare att fartyget uppfyller de krav som ställs i 29 b § beträffande den lastmängd som blir kvar i tanken och att det inte är frågan om ett ämne med hög viskositet eller ett stelrande ämne.

Om fartyget avgår till en annan hamn inom Östersjöområdet, gäller det som sägs i 2 mom. dock fartyget så att bestämmelserna i 30 a § 1 mom. 3 punkten tillämpas på den mängd som blir kvar i fartygets tankar.

Fartyget kan därtill på befälhavarens anhållan fritas från skyldigheten att rengöra tanken i lossningshamnen, om

1) i tanken därefter lastas samma ämne eller annat sådant ämne, som kan lastas i tanken utan att först rengöra den, och om däri inte tas barlast före lastningen; eller

2) tanken inte rengörs och i den inte tas barlast till havs och tanken rengörs på av sjöfartsstyrelsen godkänt sätt i en annan hamn och under förutsättning att fartygets befälhavare företer en skriftlig bekräftelse på att fartyget i den hamn där tanken avses bli rengjord har tillgång till tillräckliga mottagningsanordningar; eller

3) lastresterna avlägsnas genom att tanken ventileras på sätt som sjöfartsstyrelsen har godkänt.

32 d § (20.3.1987/324)
Lossning av ämnen av kategori D

Tank ur vilken ämne av kategori D har lossats skall rengöras eller i den skall tas vatten så, att lastresten späds ut och kan tömmas i havet i enlighet med antingen 30 a § 1 mom. 4 punkten eller 30 b § 1 mom. 4 punkten.

4 kap.
Toalettavfallsvatten

33 §
Utsläpp av toalettavfallsvatten i vattnet inom
Östersjöområdet

Utsläpp av toalettavfallsvatten i vattnet från finskt fartyg är förbjudet inom Östersjöområdet.

Utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat får från fartyg utsläppas:

- 1) behandlat toalettavfallsvatten genom en behandlingsanläggning för toalettavfallsvatten vilken godkänts av sjöfartsstyrelsen;
- 2) behandlat toalettavfallsvatten på minst 4 sjömil avstånd från närmaste land genom en sådan av sjöfartsstyrelsen godkänd anläggning som finfördelar och desinficerar toalettavfallsvattnet; samt
- 3) obehandlat toalettavfallsvatten på minst 12 sjömil avstånd

från närmaste land så, att det toalettavfallsvatten som samlats i tankarna inte utsläpps i vattnet på en gång utan med måttlig hastighet när fartyget gör minst 4 knop.

34 §

Undantag från förbudet mot utsläpp av toalettavfallsvatten på finskt vattenområde

Det i 22 § 1 mom. fartygsavfallslagen stadgade förbudet mot utsläpp i vattnet av obehandlat toalettavfallsvatten från fartyg på finskt vattenområde gäller inte:

- 1) nöjesfarkoster; och
- 2) fartyg vilkas godkända personantal är högst 10.

35 §

Standardrörfläns

På fartyg som tömmer toalettavfallsvattnet i mottagningsanläggning skall tömningsröret vara försett med en av sjöfartsstyrelsen föreskriven fläns.

5 kap.

Fast avfall

36 §

Utsläpp av fast avfall i vattnet inom Östersjöområdet

Utsläpp av fast avfall i vattnet från finskt fartyg eller från finsk fast eller flytande plattform som nyttjas för utforskning eller utvinning av havsbottnens mineraltillgångar eller för därmed förknippad verksamhet utanför kusten är förbjudet inom Östersjöområdet.

Utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat får från fartyg utsläppas matrester så långt från närmaste land som möjligt, dock på minst 12 sjömil avstånd från närmaste land.

Från fast eller flytande plattform och från fartyg, som befinner sig på högst 500 meters avstånd från dylik plattform, kan matrester utsläppas i vattnet endast om utsläppet sker på mer än 12 sjömil avstånd från närmaste land och matresterna har finfördelats på det sätt sjöfartsstyrelsen föreskrivit.

6 kap.

Särskilda stadganden

37 §

Blandningar av skadliga ämnen

Om skadliga ämnen som är underkastade olika stadganden om utsläpp blandas med varandra, skall de strängaste stadgandena iakttas.

38 §

Anmälan om förpackade farliga ämnen

Angående anmälningsskyldigheten i fråga om farliga ämnen som transporteras stadgas särskilt.

39 §
Besiktningar och certifikat

Angående de besiktningar som skall utföras och de certifikat som skall utfärdas enligt fartygsavfallslagen och denna förordning samt bestämmelser med stöd av den stadgas särskilt.

39 a § (20.3.1987/324)
Arvoden och avgifter

Beträffande arvoden och avgifter för de kontroll- och tillsyns-åtgärder, som avses i denna förordning, stadgas särskilt.

40 §
Närmare bestämmelser

Sjöfartsstyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om tillämpningen av denna förordning.

41 §
Undantag

Sjöfartsstyrelsen kan medgiva undantag från stadgandena i denna förordning till den del de gäller ersättandet av viss konstruktion, utrustning eller driftsmetod med motsvarande konstruktion, utrustning eller driftsmetod. Sjöfartsstyrelsen skall vid avgörande av huruvida motsvarighet föreligger, beakta den internationella sjöfartsorganisationens (IMO) rekommendationer.

Sjöfartsstyrelsen kan, efter att ha hört vattenskyddsmyndigheter, medgiva undantag beträffande iakttagandet av stadgandena i denna förordning då iakttagandet av dem skulle föranleda oskäligen olägenhet eller oskäligen kostnader samt vore obefogat med hänsyn till den obetydliga risken för skada.

42 §
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 21 september 1983, likväl med följande undantag:

stadgandena i 33 och 35 §§ träder i kraft vid en tidpunkt, som handels- och industriministeriet bestämmer, beträffande fartygstyper som bestäms av ministeriet.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 29 april 1980 om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (297/80) jämte däri senare företagna ändringar, dock med undantag av 1 §.

(Förordningens 3 kapitel har trätt i kraft 1.1.1986 medelst handels- och industriministeriets beslut 16.12.1985 (977/85).

Denna förordning (324/87) träder i kraft den 6 april 1987, likväl med följande undantag:

1) Existerande kemikalietankfartyg skall uppfylla kravet på utsläpp under vattenlinjen och kravet angående det farliga flytande ämnets koncentration i kölvattnet senast den 1 januari 1988;

2) utan hinder av vad som sägs i 29 b § 2 mom. får i existerande kemikalietankfartyg transporteras ämne av kategorin B ända till

den 2 oktober 1994, såvida mängden av den last som återstår i tanken och därtill hörande rörledningar är högst 1 m^3 eller $1/3000$ av tankens volym, om den senare volymen är större; och

3) utan hinder av vad som sägs i 29 b § 4 mom. får i existerande kemikalietankfartyg transporteras ämne av kategorin C ända till den 2 oktober 1994, såvida mängden av den last som återstår i tanken och därtill hörande rörledningar är högst 3 m^3 eller $1/1000$ av tankens volym, om den senare volymen är större.